

AFKONDIGINGSBLAD VAN SINT MAARTEN

Jaargang 2026
No. 31

Ministeriële regeling van de Minister van Financiën van de 14de augustus 2026 ter uitvoering van artikel 39, tweede lid, van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen (Regeling depositogarantiestelsel)

DE MINISTER VAN FINANCIËN,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is te voorzien in een depositogarantiestelsel dat tot doel heeft rekeninghouders te compenseren in het geval een geregistreerde kredietinstelling niet in staat is te voldoen aan haar verplichtingen voortvloeiende uit vorderingen uit deposito's als bedoeld in artikel 39, eerste lid, van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen;

dat tussen de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten en de betrokken representatieve organisaties overleg heeft plaatsgevonden over de invoering van een depositogarantiestelsel voor Sint Maarten;

dat het wenselijk is om een regeling, als bedoeld in artikel 39, tweede lid, van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen in te voeren, nu het overleg tussen de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten en de betrokken representatieve organisaties niet tot overeenstemming heeft geleid;

Gelet op artikel 39, tweede lid, van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen;

BESLUIT:

§ 1. Algemene bepalingen

Artikel 1

In deze ministeriële regeling, en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Bank: de Centrale Bank van Curaçao en Sint Maarten bedoeld in artikel 1, eerste lid, van de landsverordening;

- b. basisbijdrage: de door een kredietinstelling op grond van artikel 2 jaarlijks verschuldigde bijdrage aan de Stichting ten behoeve van het depositogarantiefonds;
- c. betalingsonmachtige kredietinstelling: een kredietinstelling als bedoeld in artikel 11, tweede lid;
- d. buitengewone bijdrage: de door een kredietinstelling op grond van artikel 8 verschuldigde buitengewone bijdrage aan de Stichting ten behoeve van het depositogarantiefonds;
- e. Corporate Governance Council: de Corporate Governance Council, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Landsverordening corporate governance;
- f. deposito: een tegoed dat wordt gevormd door op een rekening staande gelden of dat tijdelijk uit normale banktransacties voortvloeit, en dat een kredietinstelling onder de toepasselijke wettelijke en contractuele voorwaarden dient terug te betalen, met inbegrip van een termijndeposito en een spaardeposito, met uitzondering van een tegoed waarvan:
 - 1°. het bestaan alleen kan worden aangetoond met behulp van een ander financieel product, tenzij het een betaal- of spaarrekening betreft die wordt belichaamd in een certificaat van deposito dat op naam luidt;
 - 2°. de hoofdsom niet a pari terugbetaalbaar is;
 - 3°. de hoofdsom alleen a pari terugbetaalbaar is uit hoofde van een door de kredietinstelling of door een derde verstrekte garantie of overeenkomst;
- g. depositobasis: het totaal van de bij een kredietinstelling aangehouden gegarandeerde deposito's;
- h. depositogarantiestelsel: de regeling omtrent een garantie voor schuldvorderingen van rekeninghouders, bedoeld in artikel 39, eerste lid, van de Landsverordening;
- i. depositogarantiefonds: de door de Stichting aangehouden financiële middelen ten behoeve van de uitvoering van het depositogarantiestelsel;
- j. depositohouder: de houder of, in geval van een gemeenschappelijke rekening, elk van de houders van een deposito;
- k. gegarandeerd deposito: een deposito voor zover dat gegarandeerd wordt uit hoofde van het depositogarantiestelsel;
- l. kredietinstelling: een onderneming of instelling waaraan door de Bank op grond van de Landsverordening een vergunning is verleend tot uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling in Sint Maarten, met uitzondering van kredietinstellingen die in het door de Bank gehouden register van kredietinstellingen, bedoeld in artikel 11, eerste lid, van de Landsverordening, zijn ingeschreven als internationale kredietinstelling;
- m. kredietvereniging: een coöperatieve vereniging, ook wel aangeduid als een 'credit union', van natuurlijke personen, personenvennootschappen of rechtspersonen die gelden bijeenbrengen om op gemeenschappelijke basis te kunnen beschikken over kredieten en waaraan door de Bank op grond van de Landsverordening vergunning is verleend tot uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling in Sint Maarten;
- n. landsbesluit: het landsbesluit depositogarantiestelsel;
- o. landsverordening: de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen;
- p. minister: de Minister van Financiën;

- q. personenvennootschap: een contractuele samenwerking voor gemeenschappelijke rekening van twee of meer personen tot het uitoefenen van een beroep of bedrijf dan wel tot het verrichten van beroeps- of bedrijfshandelingen, die op een voor derden duidelijk kenbare wijze naar buiten optreedt onder een door haar als zodanig gevoerde naam;
- r. representatieve organisatie: een organisatie als bedoeld in artikel 1, onderdeel e, van de Landsverordening
- s. Stichting: de Stichting Depositogarantiefonds, bedoeld in artikel 19, eerste lid.

§ 2. Financiering van het depositogarantiestelsel

Artikel 2

1. De kredietinstellingen waarop het depositogarantiestelsel van toepassing is dragen de kosten van het depositogarantiestelsel.
2. Een kredietinstelling waarop het depositogarantiestelsel van toepassing is, is aan de Stichting een jaarlijkse basisbijdrage ten behoeve van het depositogarantiefonds verschuldigd gebaseerd op de depositobasis te vermeerderen met een door de Bank vast te stellen risicoweging overeenkomstig bijlage A, onderdeel 1, bij deze regeling.
3. De doelomvang van het depositogarantiefonds is 7% van de gezamenlijke depositobasis van de kredietinstellingen waarop het depositogarantiestelsel van toepassing is.
4. De Bank stelt jaarlijks, vóór 1 mei, de hoogte van de jaarlijkse basisbijdrage vast overeenkomstig bijlage A, onderdeel 1, bij deze regeling, zodanig dat het depositogarantiefonds de doelomvang, bedoeld in het derde lid, bereikt binnen tien jaar na inwerkingtreding van het depositogarantiestelsel.
5. In afwijking van het vierde lid wordt, nadat een uitkering of andere betaling in het kader van het depositogarantiestelsel ten laste van de Stichting heeft plaatsgevonden, de hoogte van de verschuldigde jaarlijkse bijdragen overeenkomstig bijlage A, onderdeel 2, bij deze regeling, zodanig vastgesteld dat het depositogarantiefonds de doelomvang, bedoeld in het derde lid, bereikt binnen tien jaar na toepassing van het depositogarantiestelsel.
6. Indien het vermogen van het depositogarantiefonds het doelvermogen overschrijdt, kan de Bank, na overleg met de betrokken representatieve organisaties, de hoogte van de verschuldigde jaarlijkse basisbijdrage bedoeld in het vierde lid bijstellen overeenkomstig een door de Bank na overleg met de Stichting, vast te stellen model.

Artikel 3

1. De vaststelling van de hoogte van de ingevolge artikel 2 verschuldigde basisbijdrage geschiedt op basis van de staten, bedoeld in artikel 14 van de Landsverordening.
2. Indien een kredietinstelling de staten, bedoeld in artikel 14 van de Landsverordening, niet tijdig of niet volledig binnen de op grond van dat artikel vastgestelde termijn heeft ingediend, schat de Bank de omvang van de depositobasis van die kredietinstelling. De hoogte van de verschuldigde jaarlijkse basisbijdrage wordt op basis van die schatting vastgesteld.

3. Een kredietinstelling voldoet het bedrag van de door haar verschuldigde basisbijdrage aan de Stichting, binnen 6 weken nadat het vastgestelde bedrag door de Bank aan haar schriftelijk is medegedeeld.
4. De Bank kan, in overeenstemming met de Stichting, kredietinstellingen toestaan tijdelijk maximaal 30% van de ingevolge artikel 2 verschuldigde basisbijdragen te voldoen in de vorm van betalingsverplichtingen met toereikend onderpand.

Artikel 4

1. De Bank doet de Stichting jaarlijks vóór 15 mei schriftelijk mededeling van de hoogte van de door individuele kredietinstellingen voor dat jaar verschuldigde bijdragen aan het depositogarantiefonds.
2. De Stichting deelt de Bank jaarlijks vóór 1 juli schriftelijk mede, welke bijdragen zij in dat jaar van individuele kredietinstellingen heeft ontvangen.

Artikel 5

1. De vergoedingen uit hoofde van het depositogarantiestelsel die de Bank op grond van deze regeling toekent, worden ten laste van de Stichting uitgekeerd.
2. De Stichting stelt, met inachtneming van artikel 12, eerste lid, de toegekende vergoedingen onverwijld beschikbaar voor het doen van uitkeringen aan de depositohouders.

Artikel 6

De Bank zal de kosten die door haar worden gemaakt in verband met de uitvoering van het depositogarantiestelsel in rekening brengen bij de Stichting. De Stichting vergoedt deze kosten binnen een maand na facturering door de Bank.

Artikel 7

De Stichting stelt de Bank en de minister terstond schriftelijk in kennis, indien de in het depositogarantiefonds aanwezige middelen niet toereikend zijn om:

- a. de op grond van het depositogarantiestelsel aan depositohouders uit te keren bedragen beschikbaar te stellen;
- b. de kosten die de Stichting maakt, te voldoen;
- c. de kosten die door de Bank in verband met het depositogarantiestelsel zijn gemaakt en aan de Stichting in rekening gebracht, te vergoeden;
- d. een bedrag beschikbaar te stellen ten behoeve van een overdracht als bedoeld in artikel 18, eerste lid; of,
- e. financiering verkregen van derden terug te betalen.

Artikel 8

1. Indien de Stichting een kennisgeving als bedoeld in artikel 7 heeft gedaan, kunnen ter verkrijging van de benodigde financiële middelen buitengewone bijdragen worden geheven. De Bank stelt jaarlijks vóór 1 mei de hoogte van de buitengewone bijdragen vast, die jaarlijks

worden geheven zolang de in het depositogarantiefonds aanwezige middelen niet toereikend zijn.

2. De buitengewone bijdrage is gebaseerd op de depositobasis en wordt jaarlijks, overeenkomstig het eerste lid, geheven bij alle kredietinstellingen waarop het depositogarantiestelsel van toepassing is.
3. De vaststelling van de hoogte van de door een kredietinstelling op grond van het tweede lid verschuldigde buitengewone bijdrage geschiedt overeenkomstig bijlage A, onderdeel 3, bij deze regeling.
4. Het in enig kalenderjaar door een kredietinstelling op grond van het tweede lid te betalen bedrag, is niet groter dan 0,5% van de gegarandeerde deposito's van die kredietinstelling. Indien de solvabiliteits- of liquiditeitspositie van een kredietinstelling daartoe aanleiding geeft, kan de Bank, na overleg met de Stichting, een lager percentage vaststellen. Het verschil tussen de vastgestelde buitengewone bijdragen en het door een kredietinstelling op grond van de tweede volzin in enig kalenderjaar te betalen bedrag wordt door de Stichting in de daaropvolgende kalenderjaren alsnog in rekening gebracht, mits de solvabiliteits- of liquiditeitspositie van een kredietinstelling dit toelaat.

Artikel 9

1. Indien van kredietinstellingen een buitengewone bijdrage zal worden geheven, kan de Bank, na overleg met de Stichting, bepalen dat de kredietinstellingen hierop een voorschot voldoen.
2. Het betaalde voorschot wordt verrekend met de ingevolge artikel 8 verschuldigde buitengewone bijdragen.

Artikel 10

1. De Stichting kan ter financiering van haar verplichtingen, voor het geval dat de buitengewone bijdragen niet onmiddellijk beschikbaar of toereikend zijn, obligaties uitgeven gedekt door toereikend onderpand of andere overeenkomsten aangaan tot het verkrijgen van financiering van derden. Deze overeenkomsten behoeven de voorafgaande instemming van de Bank.
2. De Stichting stelt een financieringsplan vast voor het verkrijgen van kortetermijnfinanciering voor het geval dat de buitengewone bijdragen niet onmiddellijk beschikbaar of toereikend zijn.

§ 3. Toepassing van het depositogarantiestelsel

Artikel 11

1. De Bank besluit tot toepassing van het depositogarantiestelsel ten aanzien van een kredietinstelling, indien die kredietinstelling betalingsonmachtig is.
2. Een kredietinstelling is betalingsonmachtig:
 - a. indien de Bank constateert dat de kredietinstelling, om redenen die rechtstreeks verband houden met haar financiële positie, niet in staat is deposito's van depositohouders onder de toepasselijke wettelijke en contractuele voorwaarden terug te betalen en zij

- daartoe ook op afzienbare termijn niet in staat kan worden geacht;
of
- b. een rechterlijke beslissing die rechtstreeks verband houdt met de financiële positie van de betrokken kredietinstelling, leidt tot onmogelijkheid voor depositohouders om hun vorderingen op korte termijn op de kredietinstelling te verhalen.
3. De beslissing tot toepassing van het depositogarantiestelsel wordt genomen:
- a. zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 14 dagen nadat de Bank voor het eerst heeft geconstateerd dat de kredietinstelling heeft nagelaten een verschuldigd en betaalbaar deposito onder de toepasselijke wettelijke en contractuele voorwaarden terug te betalen;
 - b. zo spoedig mogelijk doch uiterlijk binnen 14 dagen nadat een rechter in Sint Maarten, om redenen die rechtstreeks verband houden met de financiële positie van de betrokken kredietinstelling, een beslissing heeft genomen die leidt tot onmogelijkheid voor depositohouders om hun vorderingen op korte termijn op de kredietinstelling te verhalen.

Artikel 12

1. Uitkeringen uit hoofde van het depositogarantiestelsel vinden plaats op een door de Bank te bepalen wijze.
2. Indien de Bank besluit tot toepassing van het depositogarantiestelsel ten aanzien van een kredietinstelling, doet de Bank daarvan onverwijld mededeling in de Landscourant alsmede in door haar te bepalen nieuwsbladen in Sint Maarten.
3. Depositohouders kunnen uiterlijk een jaar na de datum van inwerkingstelling van het depositogarantiestelsel met gebruikmaking van een daartoe door de Bank verkrijgbaar te stellen formulier een aanvraag indienen tot toekenning van een vergoeding van gegarandeerde deposito's.
4. Aanvragen, ingediend na het verstrijken van de termijn, genoemd in het derde lid worden niet in behandeling genomen, tenzij de termijnoverschrijding redelijkerwijs niet aan de aanvrager kan worden verweten.
5. De Bank verzoekt de bestuurders of curatoren van de betalingsonmachtige kredietinstelling om in hun correspondentie met depositohouders te wijzen op de toepassing van het depositogarantiestelsel en op de in het derde lid bedoelde termijn voor indiening van een aanvraag tot vergoeding.

Artikel 13

1. Indien de Bank het depositogarantiestelsel ten aanzien van een kredietinstelling toepast, stelt de Bank het bestaan en de waarde van de deposito's vast waarvoor een aanvraag tot vergoeding overeenkomstig artikel 12 is ingediend en besluit tot toekenning van een vergoeding indien aan de daarvoor geldende voorwaarden is voldaan.
2. Het bestaan en de waarde van de deposito's worden vastgesteld aan de hand van de op de vorderingen toepasselijke wettelijke bepalingen en contractuele voorwaarden, de boekhouding van de

betalingsonmachtige kredietinstelling en eventuele andere relevante documenten.

3. Indien de Bank aan de hand van de gegevens, bedoeld in het tweede lid, niet kan vaststellen of een deposito ingevolge het depositogarantiestelsel is gegarandeerd, komt een deposito slechts voor vergoeding in aanmerking voor zover de depositohouder het bestaan en de hoogte ervan genoegzaam bewijst.
4. De Bank baseert zich bij de waardevaststelling van deposito's die in vreemde valuta luiden, op de referentiekursen van de Bank, zoals deze golden op de dag waarop de Bank besloot tot toepassing van het depositogarantiestelsel.
5. Voor de toepassing van het vierde lid wordt onder vreemde valuta verstaan een andere valuta dan de officiële valuta van Sint Maarten.

Artikel 14

1. Vergoedingen die overeenkomstig artikel 13 zijn toegekend, worden voldaan in de vorm van terugbetaling tot het maximum genoemd in artikel 3, eerste lid, van het Landsbesluit voor kredietinstellingen, dan wel het maximum genoemd in artikel 3, vijfde lid, van het Landsbesluit voor kredietverenigingen.
2. De vergoeding wordt beschikbaar gesteld in Caribische gulden (Cg).
3. De Bank besluit tot het toekennen van vergoedingen zo spoedig mogelijk, doch in elk geval binnen 20 werkdagen na het tijdstip waarop de aanvraag tot vergoeding is ingediend.
4. In afwijking van het derde lid, besluit de Bank tot het toekennen van vergoedingen ter zake van deposito's als bedoeld in artikel 3, eerste lid, onderdeel c, van het Landsbesluit zo spoedig mogelijk, doch in elk geval binnen 3 maanden na het tijdstip waarop de aanvraag tot vergoeding is ingediend.

Artikel 15

1. Betaling als bedoeld in artikel 14 vindt slechts plaats, indien:
 - a. de aanvrager heeft verklaard kennis te hebben genomen van de subrogatie door de Stichting, ingevolge artikel 150, onderdeel d, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek;
 - b. de Stichting onvoorwaardelijk en onherroepelijk tot de hoogte van het uitbetaalde bedrag de rechten van de aanvrager jegens de betrokken betalingsonmachtige kredietinstelling krijgt overgedragen;
 - c. de aanvrager tevens, tot de hoogte van het uitbetaalde bedrag, eventuele rechten tot terugbetaling jegens derden aan de Stichting overdraagt; en,
 - d. de aanvrager heeft verklaard geen gebruik te hebben gemaakt en te zullen afzien van het gebruik van zijn bevoegdheid om zijn vorderingen, voor zover deze voor vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel in aanmerking komen, te verrekenen.

Artikel 16

1. De Bank kan het besluit tot het toekennen van vergoedingen bedoeld in artikel 14, derde en vierde lid, opschorten indien en zolang:
 - a. een depositohouder, of een persoon die gerechtigd is tot of belang heeft bij een deposito strafrechtelijk wordt vervolgd ter zake van

- een misdrijf dat voortvloeit uit of verband houdt met het witwassen van geld of het financieren van terrorisme;
 - b. het onzeker is of een persoon gerechtigd is een terugbetaling te ontvangen, of het deposito onderwerp is van een rechtsgeschil; of
 - c. het deposito of de depositohouder onderwerp is van beperkende maatregelen die zijn opgelegd door de nationale regering of internationale organen.
2. De opschorting, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, eindigt zodra de vervolging is beëindigd of de beslissing van de strafrechter onherroepelijk is geworden, met inachtneming van het bepaalde in artikel 3, tweede lid, van het Landsbesluit.

Artikel 17

1. Een kredietinstelling waarop het depositogarantiestelsel van toepassing is draagt er zorg voor dat de gegevens van de depositohouders die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van het depositogarantiestelsel voortdurend actueel en adequaat worden bijgehouden en vastgelegd. Deze gegevens omvatten:
- a. Voor uiteindelijk gerechtigden zijnde natuurlijke personen:
 - i. de naam, de geboortedatum, de geboorteplaats, het geboorteland, type identificatiebewijs, land van uitgifte identificatiebewijs, identiteitsnummer zoals geregistreerd in het identiteitsbewijs en vervaldatum identiteitsbewijs;
 - ii. het woonadres, inclusief het land;
 - iii. voor ingezetenen van Sint Maarten: het CRIB-nummer en het nationale identiteitskaart-nummer;
 - iv. voor niet-ingezetenen van Sint Maarten: het fiscale identificatienummer van het land van inwonerschap, indien van toepassing, of het nummer van een geldig wettelijk identiteitsbewijs;
 - v. overige contactgegevens; en
 - vi. het depositobedrag inclusief geaccumuleerde rente.
 - b. Voor niet-natuurlijke personen:
 - vii. de geregistreerde handelsnaam;
 - viii. de geregistreerde plaats, inclusief het land;
 - ix. de adresgegevens, inclusief het land;
 - x. overige contactgegevens;
 - xi. voor niet-natuurlijke personen gevestigd te Sint Maarten: het CRIB-nummer en het dossiernummer bij de Kamer van Koophandel en Nijverheid;
 - xii. voor niet-natuurlijke personen gevestigd buiten Sint Maarten: het fiscale identificatienummer van het land van vestiging; en
 - xiii. het depositobedrag inclusief geaccumuleerde rente.
2. De kredietinstelling verstrekt de gegevens, bedoeld in het eerste lid, op verzoek van de Bank binnen een door de Bank te bepalen termijn en op een bij regeling van de Bank te bepalen wijze.

§ 4. Toepassing van het depositogarantiestelsel bij een overdracht

Artikel 18

1. Indien de Bank door het gerecht gemachtigd wordt tot een overdracht als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Landsverordening, van de

verbintenissen van een kredietinstelling welke zij in de uitoefening van haar bedrijf als kredietinstelling tot het ter beschikking verkrijgen van gelden heeft aangegaan of van een deel daarvan, ertoe strekt dat depositohouders toegang houden tot hun deposito's, kan ten laste van de Stichting een bedrag beschikbaar worden gesteld ten behoeve van die overdracht.

2. Het beschikbaar te stellen bedrag bedraagt ten hoogste het bedrag van de ingevolge het depositogarantiestelsel gegarandeerde deposito's die worden aangehouden bij de kredietinstelling.
3. Indien toepassing wordt gegeven aan het eerste lid, verkrijgt de Stichting een vordering op de kredietinstelling in kwestie ter grootte van het beschikbaar gestelde bedrag.
4. Ingeval deposito's met toepassing van een machtiging als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Landsverordening worden overgedragen, hebben de depositohouders geen aanspraak op vergoeding onder het depositogarantiestelsel met betrekking tot enigerlei deel van hun deposito's bij de kredietinstelling in kwestie die niet zijn overgedragen, mits het bedrag van de overgedragen middelen gelijk is aan of groter is dan het totale dekkingsniveau waarin is voorzien in artikel 3 van het Landsbesluit.

§ 5. De Stichting Depositogarantiefonds

Artikel 19

1. De Bank richt een stichting op naar Sint Maartens recht, onder de naam Stichting Depositogarantiefonds.
2. De statuten van de Stichting, bedoeld in het eerste lid, behoeven de goedkeuring van de Bank.
3. Het bestuur van de Stichting is bevoegd de statuten te wijzigen. Het tweede lid is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 20

1. De Stichting heeft tot taak het beheer van de financiële middelen ten behoeve van de uitvoering van het depositogarantiestelsel, alsmede:
 - a. het beheer en de instandhouding van een depositogarantiefonds;
 - b. het beschikbaar stellen van de toegekende vergoedingen voor het doen van uitkeringen aan de depositohouders;
 - c. vaststelling en uitvoering van het beleggingsbeleid.
 - d. al datgene wat ingevolge deze regeling aan de Stichting is opgedragen.
2. De Bank ondersteunt de Stichting bij de uitoefening van haar taken.

Artikel 21

1. Het bestuur van de Stichting bestaat uit drie leden en is als volgt samengesteld:
 - a. twee leden, benoemd door de Bank; en
 - b. één lid, benoemd door de overige bestuursleden op bindende voordracht van de representatieve organisaties.
2. De leden van het bestuur wijzen uit hun midden een voorzitter en een plaatsvervangend voorzitter aan.

3. De leden van het bestuur zijn deskundig in verband met de uitoefening van hun taken als bestuurslid van de Stichting. De benoeming van de leden van het bestuur geschiedt aan de hand van door de Bank opgestelde profielen waarbij specifieke kennis, expertise en relevante werkervaring op onder meer het gebied van bankwezen en beleggingen als competenties worden gesteld. De betrouwbaarheid van de leden staat buiten twijfel.
4. De leden van het bestuur worden benoemd voor een zittingsperiode van vijf jaar. Een lid kan eenmaal herbenoemd worden voor een periode van vijf jaar.
5. De leden van het bestuur worden om de vijf jaar geëvalueerd omtrent hun functioneren. De voorwaarden waaraan moet worden voldaan en wijze waarop de evaluatie moet plaatsvinden worden in het bestuursreglement geregeld.
6. De leden hebben zitting in het bestuur op persoonlijke titel en oefenen hun functie uit zonder last of ruggespraak.

Artikel 22

1. Om als lid van het bestuur te worden benoemd moet men de Nederlandse nationaliteit bezitten, en ingezetene zijn van Sint Maarten.
2. De leden van het bestuur kunnen niet tegelijk zijn:
 - a. Gouverneur of waarnemend Gouverneur;
 - b. lid van of werkzaam bij de Raad van Advies;
 - c. lid van of werkzaam bij de Algemene Rekenkamer;
 - d. Ombudsman of werkzaam bij het kantoor van de Ombudsman;
 - e. minister of gewezen minister;
 - f. gevolmachtigde minister;
 - g. persoon die thans of in de laatste acht jaren op een kandidatenlijst van een politieke partij als bedoeld in artikel 1, onderdeel d, van de Landsverordening registratie en financiën politieke partijen staat of heeft gestaan;
 - h. persoon die thans of in de laatste acht jaren bestuurslid is of is geweest van een politieke partij als bedoeld in onderdeel g;
 - i. actief dienend ambtenaar, waaronder tevens begrepen zij die in dienst van het land op grond van een arbeidsovereenkomst naar burgerlijk recht werkzaam zijn;
 - j. lid van de rechterlijke macht;
 - k. lid van de Staten;
3. Tussen de leden van het bestuur mag niet bestaan de verhouding van echtgenoot, partner of bloed- of aanverwantschap tot en met de tweede graad.
4. Een lid van het bestuur vervult ook overigens geen andere betrekking of nevenfunctie die ongewenst is met het oog op een goede vervulling van zijn functie of de handhaving van zijn onafhankelijkheid of van het vertrouwen daarin, met dien verstande dat ook de mogelijke schijn van enige vorm van belangenverstrengeling dient te worden vermeden.

Artikel 23

1. De leden van het bestuur worden door de Bank geschorst en ontslagen, onverminderd het bepaalde in artikel 29, eerste lid.
2. De leden van het bestuur worden bij een met redenen omkleed besluit geschorst indien:

- a. een lid zich in voorlopige hechtenis bevinden;
 - b. een gerechtelijk vooronderzoek ter zake van een misdrijf tegen een lid is ingesteld;
 - c. een lid bij een nog niet onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak, wegens een misdrijf is veroordeeld dan wel bij een dergelijk uitspraak een maatregel is opgelegd die vrijheidsbeneming tot gevolg heeft;
 - d. een lid bij een nog niet onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak, onder curatele is gesteld, in staat van faillissement is verklaard, surseance van betaling hebben verkregen, dan wel wegens schulden zijn gegijzeld.
 - e. een lid wegens aanhoudende ziekte of gebreken, de functie niet behoorlijk kan vervullen.
3. Indien een lid van het bestuur wordt geschorst, dient binnen twee maanden een besluit genomen te worden, hetzij tot ontslag, hetzij tot opheffing van de schorsing; bij gebreke daarvan vervalt de schorsing.
 4. De leden van het bestuur worden bij een met redenen omkleed besluit ontslagen:
 - a. op eigen verzoek;
 - b. uiterlijk met ingang van de eerste dag van de maand die direct volgt op de maand waarin de leeftijd van zeventig jaar wordt bereikt;
 - c. wanneer zij bij onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak wegens misdrijf zijn veroordeeld, dan wel hun bij zulk een uitspraak een maatregel is opgelegd die vrijheidsbeneming tot gevolg heeft;
 - d. wanneer zij bij onherroepelijk geworden rechterlijke uitspraak onder curatele zijn gesteld, in staat van faillissement zijn verklaard, surseance van betaling hebben verkregen of wegens schulden zijn gegijzeld;
 - e. indien zij uit hoofde van ziekten of gebreken blijvend ongeschikt zijn geworden hun functie te vervullen;
 - f. bij de aanvaarding van een ambt of betrekking, dat of die op grond van artikel 22 onverenigbaar is met het lidmaatschap van het bestuur;
 - g. indien zij het ingezetenschap of het Nederlanderschap hebben verloren;
 - h. zij, anders dan uit hoofde van ziekten of gebreken, ongeschikt dan wel onbekwaam zijn geworden om de functie te vervullen.
 5. Aan de leden van het bestuur kan bij een met redenen omkleed besluit ontslag worden verleend wanneer zij wegens aanhoudende ziekte of gebreken hun functie niet behoorlijk kunnen vervullen.
 6. Indien het voornemen bestaat één van de leden van het bestuur te schorsen of te ontslaan, anders dan in die gevallen als bedoeld in het vierde lid, onderdelen a en b, wordt betrokkene in de gelegenheid gesteld hierover zijn mening kenbaar te maken.
 7. Voor het lid dat geschorst of ontslagen is staat beroep open bij de rechter in eerste aanleg ingevolge de Landsverordening administratieve rechtspraak.

Artikel 24

1. De leden van het bestuur, met uitzondering van de bestuurders die tevens medewerkers zijn van de Bank, ontvangen een bezoldiging voor de uitoefening van hun functie.

2. Het beleid met betrekking tot de bezoldiging en de overige contractvoorwaarden van de bestuurders wordt door de Bank vastgesteld, na goedkeuring van de minister.
3. De Bank stelt de bezoldiging en de overige contractvoorwaarden voor elk lid van het bestuur vast, met inachtneming van het beleid, bedoeld in het tweede lid.
4. Behalve de bezoldiging en vergoedingen van bijzondere kosten gerelateerd aan hun functie, ontvangen de leden van het bestuur, geen andere inkomsten ten laste van de Stichting.
5. De jaarrekening, bedoeld in artikel 25, tiende lid, bevat een verslag over de bezoldigingen, inclusief de pensioenlasten en andere uitkeringen aan alle huidige en voormalige bestuurders. Dit verslag bevat de bedragen die gedurende het boekjaar ten laste van de Stichting zijn gekomen. Specifieke bedragen die herleidbaar zijn tot individuele natuurlijke personen worden niet vermeld.

Artikel 25

1. Het boekjaar van de Stichting loopt gelijk met het kalenderjaar.
2. Het bestuur van de Stichting stelt jaarlijks vóór 1 juli een begroting op. De begroting behelst een raming van de baten en lasten, een raming van de voorgenomen investeringsuitgaven en een raming van de inkomsten en uitgaven. De begrotingsposten worden ieder afzonderlijk van een toelichting voorzien.
3. Het besluit tot vaststelling van de begroting behoeft de goedkeuring van de Bank vóór 1 januari van het jaar waarop de begroting van toepassing is. De Bank toetst of de begroting aan de volgende vereisten voldoet:
 - a. in de begroting zijn alle verwachte uitgaven en verwachte ontvangsten opgenomen;
 - b. de in de begroting opgenomen ontvangsten en uitgaven worden toereikend toegelicht; en
 - c. de begroting is zodanig ingericht dat zij voldoet aan de criteria van ordelijkheid en controleerbaarheid,
4. De goedkeuring kan worden onthouden wegens strijd met het recht, het algemeen belang of omdat de begroting niet voldoet aan de in het derde lid genoemde vereisten.
5. Indien de Bank zijn goedkeuring aan de ontwerpbegroting onthoudt, bericht hij de Stichting hierover met redenen omkleed binnen twee maanden na ontvangst van de begroting.
6. Indien het bepaalde in het vijfde lid toepassing vindt, past de Stichting, na overleg met de Bank, de begroting aan en legt de aangepaste begroting vóór 1 november van dat jaar opnieuw ter goedkeuring voor aan de Bank. Indien de Bank zijn goedkeuring aan de aangepaste begroting onthoudt, bericht hij het bestuur van de Stichting hierover met redenen omkleed binnen twee maanden na ontvangst van de aangepaste begroting.
7. Indien de Bank niet binnen twee maanden nadat de begroting ter goedkeuring is voorgelegd beslist, wordt de begroting geacht te zijn goedgekeurd.
8. Indien de Bank zijn goedkeuring onthoudt in overeenstemming met het vijfde lid en de begroting niet vóór 1 januari is goedgekeurd, kan de Stichting uitgaven doen conform de laatst vastgestelde begroting tot een maximum van 90% van de daarin geraamde uitgaven.

9. Indien gedurende het boekjaar aanmerkelijke verschillen ontstaan of dreigen te ontstaan tussen de werkelijke en de begrote baten en lasten dan wel inkomsten en uitgaven, doet het bestuur van de Stichting daarvan onverwijld mededeling aan de Bank en de minister onder vermelding van de oorzaak van de verschillen.
10. Binnen acht maanden na afloop van het boekjaar wordt door het bestuur van de Stichting een jaarrekening over het afgelopen boekjaar opgemaakt en vastgesteld. De jaarrekening wordt gecontroleerd door een externe deskundige als bedoeld in artikel 121 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek.
11. De jaarrekening gaat vergezeld van een getrouwheidsverklaring, afgegeven door de deskundige, zoals bedoeld in het tiende lid. De deskundige voegt bij de verklaring:
 - a. een verslag van de bevindingen omtrent de rechtmatige inning en besteding van de aan de Stichting gegeven gelden; en
 - b. een verslag van de bevindingen over de doelmatigheid van het beheer en de organisatie van de Stichting.
12. De documenten, genoemd in het elfde lid, zijn niet openbaar.

Artikel 26

1. Het bestuur van de Stichting zendt zo spoedig mogelijk na vaststelling van de jaarrekening, doch uiterlijk vóór 1 september van het jaar volgend op het boekjaar waarop het betrekking heeft, aan de Bank en de minister:
 - a. een afschrift van de jaarrekening met de bijbehorende documenten;
 - b. een financieel verslag over het afgelopen boekjaar.
2. Het financieel verslag, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, bevat de volgende gegevens:
 - a. het saldo van het depositogarantiefonds aan het einde van het boekjaar;
 - b. het totaal van de bijdragen ontvangen van alle kredietinstellingen gedurende het boekjaar;
 - c. het rendement behaald op de middelen in het depositogarantiefonds gedurende het boekjaar;
 - d. de eventuele bedragen, bedoeld in artikel 6, die gedurende het boekjaar aan de Bank zijn vergoed;
 - e. de kosten gemaakt door de Stichting in verband met de uitvoering van haar taken, zoals opgenomen in de jaarrekening;
 - f. de bevindingen van de deskundige, bedoeld in artikel 25, elfde lid, onderdeel a, omtrent de in onderdelen d bedoelde bedragen en e bedoelde kosten; en
 - g. de bevindingen van de deskundige, bedoeld in artikel 25, elfde lid, onderdeel b.
3. De jaarrekening en het financieel verslag, bedoeld in het eerste lid, zijn openbaar.

Artikel 27

1. De financiële middelen van de Stichting worden aangehouden in contant geld, deposito's, of betalingsverplichtingen als bedoeld in artikel 3, vierde lid, en andere activa met een laag risico.
2. De financiële middelen van de Stichting worden op voldoende gediversifieerde wijze belegd.

Artikel 28

1. Het bestuur van de Stichting verstrekt desgevraagd aan de minister alle voor de uitoefening van diens taak benodigde gegevens of inlichtingen, behoudens de gegevens of inlichtingen die toezichtvertrouwelijke informatie betreffen. De minister kan inzage vorderen van alle zakelijke gegevens en documenten van de Stichting, indien dat voor de vervulling van zijn taak redelijkerwijs nodig is.
2. Bij het verstrekken van de gegevens of inlichtingen, bedoeld in het eerste lid, geeft het bestuur van de Stichting, waar nodig, aan welke gegevens een vertrouwelijk karakter dragen en als zodanig behandeld dienen te worden. Dit vertrouwelijke karakter kan voortvloeien uit de aard van de gegevens dan wel uit het feit dat natuurlijke of rechtspersonen deze aan de Bank of de Stichting hebben verstrekt onder het beding dat zij vertrouwelijk behandeld worden.

Artikel 29

1. Indien naar het oordeel van de minister de Stichting haar taken ernstig verwaarloost, kan de minister na het inwinnen van advies van de Corporate Governance Council en de Bank, de noodzakelijke maatregelen nemen. Deze maatregelen zijn beperkt tot schorsing of ontslag van één of meer bestuursleden van de Stichting.
2. Indien wordt afgeweken van het advies van de Corporate Governance Council en de Bank, meldt de minister dit terstond schriftelijk en gemotiveerd aan de Corporate Governance Council en de Bank.
3. Behoudens spoedeisende gevallen, worden de maatregelen niet eerder getroffen dan nadat het bestuur van de Stichting in de gelegenheid is gesteld om binnen een door de minister te stellen termijn alsnog haar taak naar behoren uit te voeren.
4. De minister stelt de Staten onverwijld in kennis van de door hem getroffen maatregelen, bedoeld in het eerste lid.

Artikel 30

1. De Stichting, diens bestuursleden en personeel zijn niet aansprakelijk voor schade teweeggebracht in de normale uitoefening van hun taken en bevoegdheden, zoals toegekend onder deze regeling, tenzij de schade te wijten is aan opzet of bewuste roekeloosheid.
2. De beperking van de aansprakelijkheid, bedoeld in het eerste lid, is ook van toepassing op derden die namens of in opdracht van de Stichting, of van de bestuurders en het personeel, taken en bevoegdheden uitoefenen.

§ 6. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 31

De minister zendt binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van deze regeling aan de Staten een verslag over de doeltreffendheid en de effecten van deze regeling en het depositogarantiestelsel in de praktijk. De Bank ondersteunt de minister bij deze evaluatie.

Artikel 32

1. In afwijking van artikel 2 zijn de kredietinstellingen waarop het depositogarantiestelsel van toepassing is, in het eerste jaar na inwerkingtreding van deze regeling een startbijdrage verschuldigd aan het depositogarantiefonds. Deze startbijdrage is gelijk aan 0,3% van de gegarandeerde deposito's per 30 september 2026.
2. De Bank stelt de hoogte van de startbijdrage vast die door elke kredietinstelling aan het depositogarantiefonds verschuldigd is.

Artikel 33

Deze regeling treedt in werking op 28 september 2026.

Artikel 34

Deze regeling wordt aangehaald als: Regeling depositogarantiestelsel.

Deze regeling wordt met de toelichting in het Afkondigingsblad geplaatst.

De *veertiende* augustus 2026
De Minister van Financiën

Uitgegeven de *zeventiende* augustus 2026
De Minister van Algemene Zaken
Namens deze,
Hoofd afdeling Juridische Zaken & Wetgeving

BIJLAGE A ALS BEDOELD IN DE ARTIKELEN 2, VIERDE EN VIJFDE LID, 8, DERDE LID

1. Berekening van de basisbijdrage, bedoeld in artikel 2, vierde lid, zolang geen uitkeringen of andere betalingen in het kader van het depositogarantiestelsel ten laste van de Stichting depositogarantiefonds hebben plaatsgevonden.

De door een kredietinstelling (i) verschuldigde basisbijdrage wordt berekend over 31 december als het jaarlijkse toetsmoment met behulp van de volgende formule:

$$bb(i,t) = 1/T * 0,07 \times db(i,t) \times cf(i,t) \times rw(i,t)$$

waarin:

$bb(i,t)$ = de door kredietinstelling i op basis van de gegevens per toetsmoment t verschuldigde basisbijdrage;

T = het aantal toetsmomenten tot de datum waarop ingevolge artikel 2, vierde lid, de doelomvang voor het depositogarantiefonds moet zijn bereikt, gerekend vanaf het eerste toetsmoment;

$db(i,t)$ = de depositobasis van kredietinstelling i op toetsmoment t, te berekenen als het gemiddelde van de gegarandeerde deposito's over de kwartaaleinden van dat jaar;

$cf(i,t)$ = een door de Bank voor toetsmoment t vast te stellen correctiefactor (per kredietinstelling) om te waarborgen dat bijdragen zo gelijkmatig mogelijk over de tijd worden gespreid teneinde de doelomvang te bereiken, waarbij echter naar behoren rekening wordt gehouden met veranderingen in de totale depositobasis van de deelnemende kredietinstellingen. De correctiefactor wordt in beginsel vastgesteld op 1, maar kan door de Bank voor individuele kredietinstellingen naar boven of naar beneden vastgesteld worden. Daarbij geldt dat de correctiefactor op het toetsmoment t niet lager kan zijn dan 0,9 zolang de doelomvang op het toetsmoment t niet wordt bereikt en niet hoger kan zijn dan 1,3 (wanneer er geen uitkering heeft plaatsgevonden). Daarnaast kan de Bank bepalen om de correctiefactor op 0 te zetten op die toetsmomenten waarop de omvang van het depositogarantiefonds groter is dan de doelomvang;

$rw(i,t)$ = een door de Bank vast te stellen risicoweging. De risicoweging wordt in beginsel vastgesteld op 1, maar kan voor een bepaalde kredietinstelling of een bepaald type kredietinstelling, al dan niet tijdelijk, worden vastgesteld binnen een bandbreedte tussen de 0,75 en 1,5. Bij het vaststellen van de risicoweging kan rekening worden gehouden met de risicoprofielen van de verschillende bedrijfsmodellen. Ook kan rekening worden gehouden met de activazijde van de balans en risico-indicatoren, zoals kapitaal toereikendheid, kwaliteit van de activa, liquiditeit en winstgevendheid.

2. Berekening van de basisbijdrage, bedoeld in artikel 2, vijfde lid, wanneer een uitkering of andere betaling in het kader van het depositogarantiestelsel ten laste van de Stichting Depositogarantiefonds heeft plaatsgevonden.

Wanneer een betaling ten laste van de Stichting Depositogarantiefonds heeft plaatsgevonden, wordt de door een kredietinstelling verschuldigde bijdrage berekend met behulp van de in onderdeel 1 opgenomen formules, met dien verstande dat:

T = het aantal toetsmomenten tot de datum waarop ingevolge artikel 2, vierde lid, de doelomvang is bereikt, gerekend vanaf het eerste toetsmoment nadat de bedoelde betaling heeft plaatsgevonden;

$cf(i,t)$ = een door de Bank voor toetsmoment t vast te stellen correctiefactor (per kredietinstelling) om te waarborgen dat bijdragen zo gelijkmatig mogelijk over de tijd worden gespreid teneinde de doelomvang te bereiken, waarbij echter naar behoren rekening wordt gehouden met veranderingen in de totale depositobasis van de deelnemende kredietinstellingen. Indien, nadat de betaling heeft plaatsgevonden het depositogarantiefonds nog een positief eigen vermogen laat zien, kan in sommige omstandigheden een minder snelle heropbouw volstaan en kan de Bank daar ook rekening mee houden. De correctiefactor wordt in beginsel vastgesteld op 1, maar kan door de Bank voor individuele kredietinstellingen naar boven of naar beneden vastgesteld worden. Daarbij geldt dat de correctiefactor op het toetsmoment t niet lager is dan 0,5 zolang de doelomvang op het toetsmoment t niet wordt bereikt en niet hoger is dan 1,3. Daarnaast kan de Bank bepalen om de correctiefactor op 0 te zetten op die toetsmomenten waarop de omvang van het depositogarantiefonds groter is dan de doelomvang.

3. Berekening van de buitengewone bijdrage, bedoeld in artikel 8, derde lid

De door een kredietinstelling (i) verschuldigde buitengewone bijdrage, wordt berekend met behulp van de volgende formule:

$$epb(I,t) = db(i,t) / \sum db(i,t) \times rw(i,t) \times tek(t)$$

waarin:

$epb(i,t)$ = de door de kredietinstelling i verschuldigde buitengewone bijdrage;

$db(i,t)$ = de depositobasis van de kredietinstelling i op heffingsmoment t ;

t = het heffingsmoment, dat niet gelijk hoeft te zijn aan het jaarlijkse toetsmoment, waarop het depositogarantiefonds een tekort heeft;

tek = het tekort in het depositogarantiefonds dat met behulp van buitengewone bijdragen wordt gefinancierd. Het in rekening te brengen tekort kan niet groter zijn dan 0,5% van het totaal van de gegarandeerde deposito's bij alle deelnemende kredietinstellingen;

$rw(i,t)$ = een door de Bank vast te stellen risicoweging voor kredietinstellingen binnen de bandbreedte tussen de 0,75 en 1,5. Zoals hiervoor opgemerkt, kan bij het vaststellen van de risicoweging rekening worden gehouden met de risicoprofielen van de verschillende bedrijfsmodellen. Ook kan rekening worden gehouden met de activazijde van de balans en risico-indicatoren, zoals kapitaal toereikendheid, kwaliteit van de activa, liquiditeit en winstgevendheid.

De Bank kan bepalen welk kwartaaleinde wordt gehanteerd als heffingsmoment voor de buitengewone bijdragen.

TOELICHTING

Algemeen deel

Inleiding

Om rekeninghouders van een kredietinstelling, in de onderhavige ministeriële regeling (hierna: de regeling), aangeduid als depositohouders, te beschermen en de stabiliteit van het financiële stelsel te vergroten acht de regering het van belang dat een depositogarantiestelsel wordt ingevoerd.

Zoals voorgeschreven door artikel 39, eerste lid, van de landsverordening, worden de aard van de te garanderen schuldvorderingen, de soorten rekeninghouders alsmede het maximum te garanderen bedrag bij landsbesluit, houdende algemene maatregelen, bepaald. In aansluiting daarop, worden in deze regeling, is gebaseerd op artikel 39, tweede lid, van de landsverordening, nadere regels vastgesteld met betrekking tot de financiering van het depositogarantiestelsel, de toepassing van het depositogarantiestelsel ten aanzien van een betalingsonmachtige kredietinstelling en de toepassing van het depositogarantiestelsel bij een overdracht als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Landsverordening. Ook worden er regels gesteld met betrekking tot de taken, bevoegdheden en inrichting van de Stichting Depositogarantiefonds.

Het depositogarantiestelsel is aldus neergelegd in het landsbesluit depositogarantiestelsel (hierna: het Landsbesluit) en de onderhavige regeling. Beide regelingen dienen in onderlinge samenhang te worden beschouwd.

Het Depositogarantiestelsel

Het depositogarantiestelsel garandeert deposito's aangehouden bij kredietinstellingen waaraan door de Bank, krachtens de Landsverordening, een vergunning is verleend tot uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling in Sint Maarten. De regelgeving met betrekking tot het depositogarantiestelsel is daarmee van toepassing op kredietinstellingen met zetel in Sint Maarten (al dan niet een dochteronderneming van een bankengroep met zetel elders) of banken of kredietinstellingen die hun activiteiten uitoefenen vanuit een in Sint Maarten gelegen bijkantoor en elders hun statutaire zetel hebben.

De dekking van het depositogarantiestelsel strekt zich niet uit tot deposito's aangehouden bij kredietinstellingen die in het door de Bank gehouden register van kredietinstellingen zijn ingeschreven als internationale kredietinstelling.

Onder het depositogarantiestelsel zijn deposito's bij kredietinstellingen gegarandeerd tot een maximum bedrag van Cg 50.000,- per depositohouder per kredietinstelling, niet zijnde een kredietvereniging. Voor kredietverenigingen geldt een lager maximumbedrag van Cg 25.000,- per depositohouder per kredietvereniging. Verwezen wordt naar het Landsbesluit en de toelichting daarbij.

De Bank is verantwoordelijk voor de beslissing over toepassing van het depositogarantiestelsel. Deze beslissing volgt zodra de Bank vaststelt dat een kredietinstelling betalingsonmachtig is. Van een betalingsonmachtige

kredietinstelling is sprake wanneer de kredietinstelling in kwestie, gezien haar financiële positie, niet in staat is om opeisbare deposito's terug te betalen en zij daartoe ook op afzienbare termijn niet in staat kan worden geacht.

De Bank heeft maximaal 14 dagen om een dergelijk besluit te nemen vanaf de eerste vaststelling dat de kredietinstelling haar verplichtingen niet nakomt. Daarnaast dient de Bank eveneens binnen 14 dagen te beslissen tot toepassing van het depositogarantiestelsel als een gerechtelijke beslissing ertoe leidt dat depositohouders (tijdelijk) geen toegang meer hebben tot hun deposito's.

Bij de herstructureringsvariant van de noodregeling kan het gewenst zijn dat een kredietinstelling operationeel blijft. Als depositohouders in deze situatie toegang blijven houden tot hun deposito's, wordt niet voldaan aan het criterium voor activering van het depositogarantiestelsel. Echter, als de depositohouders, zelfs onder de herstructureringsvariant, geen toegang hebben tot hun tegoeden, is het essentieel dat de Bank het depositogarantiestelsel uiterlijk binnen 14 dagen activeert.

Nadat de Bank heeft besloten het depositogarantiestelsel toe te passen, wordt dit aangekondigd in de Landscourant en in de lokale kranten. Deze aankondiging dient om depositohouders van de betreffende kredietinstelling op te roepen om een aanvraag voor vergoeding van hun deposito in te dienen. Depositohouders hebben hiervoor maximaal één jaar de tijd. Na dit jaar worden aanvragen in principe niet meer in behandeling genomen tenzij de depositohouder kan bewijzen dat de vertraging niet aan hem of haar te wijten is. Uitkeringen uit hoofde van het depositogarantiestelsel worden uitgevoerd op een door de Bank te bepalen wijze, zoals beschreven in artikel 12, eerste lid van deze regeling. Dit artikel maakt het mogelijk om de uitkeringsmethode aan te laten sluiten bij de specifieke omstandigheden van de falende kredietinstelling en op technologische ontwikkelingen binnen de financiële sector. Hierbij wordt rekening gehouden met technische, organisatorische en praktische aspecten die per geval verschillen.

Na het indienen van een aanvraag voor een vergoeding onder het depositogarantiestelsel moet de Bank twee zaken vaststellen: (i) of de deposant daadwerkelijk een deposito bezat dat onder de dekking van het depositogarantiestelsel valt en (ii) de grootte van dit deposito. In eerste instantie gebruikt de Bank hiervoor de boekhoudkundige gegevens van de betalingsonmachtige kredietinstelling, zoals rekening- en persoonsgegevens. Als deze informatie onvoldoende is, is het aan de deposant om genoegzaam te bewijzen dat hij een vordering uit deposito op de falende kredietinstelling had en de omvang daarvan.

Om dit proces te ondersteunen en de kwaliteit en tijdigheid van de gegevenslevering door kredietinstellingen aan de Bank in het kader van de uitvoering van het depositogarantiestelsel te ondersteunen, dienen kredietinstellingen te zorgen dat de noodzakelijke gegevens voortdurend worden bijgehouden en vastgelegd. Artikel 17 van deze regeling geeft de Bank bovendien de bevoegdheid de structuur en de wijze te bepalen waarop de kredietinstellingen deze informatie moeten aanleveren.

Wanneer vastgesteld is dat een deposito gedekt wordt door het depositogarantiestelsel, is de Bank verplicht om uiterlijk binnen 20 werkdagen na ontvangst van de aanvraag een besluit te nemen over het toekennen van een vergoeding ten laste van de Stichting. Deze korte termijn is bedoeld om onrechtvaardigheden of onbillijkheden te beperken of te voorkomen. Onder bepaalde omstandigheden kan een langere termijn gelden voor het vaststellen van de vergoeding.

Het depositogarantiestelsel omvat niet alle soorten deposito's; sommige zijn uitgesloten van de bescherming en het proces van uitbetaling. Deze uitzonderingen zijn beschreven in bijlage A behorend bij het Landsbesluit. Voorbeelden zijn deposito's van bestuurders en commissarissen van de betalingsonmachtige kredietinstelling, deposito's van andere kredietinstellingen en bepaalde andere financiële instellingen, evenals deposito's aangehouden bij vestigingen van de betalingsonmachtige kredietinstelling buiten het grondgebied van Sint Maarten.

Voor bepaalde types deposito's geldt een langere termijn voor het toekennen van een vergoeding door de Bank. Het betreft deposito's die worden aangehouden door een derde, zoals beschreven in artikel 3, eerste lid, onderdeel c, van het Landsbesluit. Dit omvat gevallen waarin deposito's ten behoeve van andere personen worden aangehouden op een rekening op naam van die derde, zoals een derdenrekening van een notaris. In deze situaties dient de Bank zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen een termijn van maximaal drie maanden te besluiten over het toekennen van de vergoeding aan de uiteindelijke begunstigden van het deposito.

In de gevallen zoals beschreven in artikel 16, eerste lid, van deze regeling heeft de Bank de bevoegdheid om het besluit tot vaststelling van een vergoeding op te schorten. Dit kan bijvoorbeeld voorkomen wanneer het betreffende deposito onderworpen is aan beperkende maatregelen, opgelegd door de nationale regering of internationale organen, of als een depositohouder, of een persoon die gerechtigd is tot of belang heeft bij een deposito, strafrechtelijk wordt vervolgd voor een misdrijf dat voortvloeit uit of verband houdt met het witwassen van geld of het financieren van terrorisme. Een dergelijke opschorting van de vergoeding kan, indien nodig langer dan de termijn van drie maanden, zoals bedoeld in artikel 14, vierde lid, duren, afhankelijk van wanneer bijvoorbeeld de beperkende maatregelen worden opgeheven.

Rechtsbescherming

Het besluit van de Bank, waarbij het bestaan en de hoogte van een onder het depositogarantiestelsel ingediende vordering worden vastgesteld en een vergoeding wordt toegekend conform artikel 13 van deze regeling, kwalificeert als een beschikking in de zin van de Landsverordening administratieve rechtspraak (hierna: LAR). Tegen deze beschikking is volgens artikel 7 van de LAR beroep mogelijk bij het Gerecht in eerste aanleg. Belanghebbenden hebben ook de optie om, alvorens beroep in te stellen, de Bank te verzoeken het besluit te heroverwegen. In dit geval kunnen zij op grond van artikel 55 van de LAR een bezwaarschrift bij de Bank indienen.

Na de heroverweging van de beschikking staat het belanghebbenden vrij om alsnog beroep in te stellen bij het Gerecht in eerste aanleg. Bezwaar

maken is facultatief, maar beide procedures maken beroep mogelijk bij het Gemeenschappelijk Hof van Justitie van Aruba, Curaçao, Sint Maarten en van Bonaire, Sint Eustatius en Saba.

Financiering en de rol van de Stichting Depositogarantiefonds

De kosten van het depositogarantiestelsel worden gedragen door de deelnemende kredietinstellingen. Internationale standaarden geven aan dat een door de sector gefinancierd depositogarantiestelsel de voorkeur heeft, omdat dit de deelnemende kredietinstellingen motiveert om geen overmatige risico's te nemen met deposito's.

De kern van de financieringsstructuur voor het depositogarantiestelsel is het depositogarantiefonds, dat wordt beheerd door de Stichting Depositogarantiefonds (hierna: de Stichting), gevestigd te Sint Maarten. Deze Stichting wordt opgericht door de Bank.

De deelnemende kredietinstellingen betalen een jaarlijkse basisbijdrage aan de Stichting. De hoogte wordt vastgesteld door de Bank, zoals uiteengezet in Bijlage A, onderdeel 1 behorend bij deze regeling. Het doel is om binnen tien jaar een fonds op te bouwen dat 7% van de totale gegarandeerde deposito's bij de deelnemende kredietinstellingen bedraagt. Deze doelstelling sluit aan bij vergelijkbare depositogarantiestelsels in het Caribisch gebied¹ en houdt rekening met specifieke omstandigheden zoals de concentratiegraad van de bancaire sector.

De bijdrage van elke kredietinstelling wordt in eerste instantie berekend op basis van de omvang van de gegarandeerde deposito's bij die kredietinstelling, de zogenaamde depositobasis. De Bank kan, in overeenstemming met de Stichting, toestaan dat kredietinstellingen tot 30% van hun basisbijdrage voldoen in de vorm van betalingsverplichtingen met toereikend onderpand. Daarnaast kan de Bank een risicoweging toepassen bij het vaststellen van de bijdragen, zoals uiteengezet in Bijlage A, onderdeel 1, behorend bij deze regeling.

Zoals eerder beschreven, worden de jaarlijkse basisbijdragen van de deelnemende kredietinstellingen door de Bank vastgesteld volgens de berekeningsmethodiek zoals uiteengezet in Bijlage A behorende bij deze regeling. Als er een uitkering uit het depositogarantiefonds plaatsvindt, worden de bijdragen opnieuw berekend volgens Bijlage A, onderdeel 2, van deze regeling, zodat het fonds binnen tien jaar weer de doelomvang bereikt. Als het fonds ontoereikend is, kan de Bank buitengewone bijdragen opleggen volgens Bijlage A, onderdeel 3, van deze regeling om de Stichting van financiering te voorzien. Daarnaast kan de Bank, na overleg met de Stichting, besluiten om een voorschot vast te stellen.

In het eerste jaar na inwerkingtreding van deze regeling wordt, bij wijze van overgangsregeling, in plaats van een basisbijdrage ten behoeve van het depositogarantiefonds een startbijdrage geheven. De reden hiervoor is dat kredietinstellingen in het eerste jaar niet over alle kwartaaleinden de omvang van hun gegarandeerde deposito's hebben gerapporteerd, wat nodig is voor het vaststellen van de basisbijdrage. De startbijdrage aan het depositogarantiefonds bedraagt 0,3% van de gegarandeerde deposito's

¹ De doelomvang van het depositogarantiefonds voor de BES is bijvoorbeeld 5% van de gegarandeerde deposito's. Zie artikel 10A:7, lid 3, Besluit financiële markten BES.

zoals vastgesteld per 30 september 2026. Dit is de laatste dag van het kwartaal waarin deze regeling naar verwachting in werking treedt.

In het kader van het bovenstaande is de vaststelling van de bijdragen die door de kredietinstellingen aan het depositogarantiefonds moeten worden betaald, inclusief de startbijdrage, uitsluitend de bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de Bank. Indien een kredietinstelling zijn bijdrageverplichtingen niet nakomt, kan zo nodig in rechte nakoming worden gevorderd.

De Stichting is verantwoordelijk voor het beschikbaar stellen van de vergoedingen onder het depositogarantiestelsel, zoals door de Bank ten laste van de Stichting zijn toegekend. De Bank ondersteunt de Stichting in de uitoefening van deze taak. Om in deze taak te voorzien heeft de Stichting de mogelijkheid om obligaties uit te geven, mits deze gedekt zijn door toereikend onderpand. Daarnaast kan de Stichting voor het geval dat de buitengewone bijdragen niet onmiddellijk beschikbaar of toereikend zijn andere financieringsovereenkomsten aangaan met derden. De Stichting dient zich voor te bereiden op deze financieringstaak door een financieringsplan op te stellen.

Tevens kan de Bank, ten behoeve van een overdracht van deposito-overeenkomsten als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen, een bedrag beschikbaar stellen ten laste van de Stichting. Het beschikbaar te stellen bedrag is niet groter dan het bedrag dat nodig zou zijn voor directe vergoeding aan depositohouders op grond van het depositogarantiestelsel. Depositohouders die een aanspraak hebben onder het depositogarantiestelsel, ontvangen de vergoeding waarop zij recht hebben in dat geval op een (nieuwe) rekening bij de overnemende kredietinstelling. Het ter beschikking gestelde bedrag komt zodoende aan de depositohouders toe en zij kunnen over deze gelden beschikken.

Zowel bij het beschikbaar stellen van vergoedingen aan depositohouders, als bij het bijdragen aan een overdracht van deposito-overeenkomsten, subrogeert de Stichting in de vordering op de betalingsonmachtige kredietinstelling, of verkrijgt de Stichting een dergelijke vordering. Hierdoor kan de Stichting tijdens de afwikkeling van het faillissement of de noodregeling van de kredietinstelling (een deel van) de middelen terugvorderen die zijn gebruikt voor het depositogarantiestelsel.

De middelen van de Stichting dienen op een voldoende gediversifieerde en conservatieve wijze te worden belegd. Volgens deze regeling kan de Stichting haar middelen aanhouden in contant geld, deposito's, betalingsverplichtingen en activa met een laag risico. Activa met een laag risico zijn bijvoorbeeld activa die door de Bank veilig en liquide worden beschouwd. Bovendien dienen de beleggingen voldoende gediversifieerd te zijn. De Stichting stelt haar beleggingsbeleid vast, waarbij de Bank de Stichting ondersteunt bij de uitvoering hiervan.

§ 5. Evaluatie depositogarantiestelsel

Het depositogarantiestelsel zal na vijf jaar geëvalueerd worden. Ingevolge artikel 31 van deze regeling zendt de minister binnen vijf jaar na de inwerkingtreding van deze regeling een verslag naar de Staten over de

doeltreffendheid en de effecten van deze regeling en het depositogarantiestelsel. Tijdens deze evaluatie kan worden bepaald of aanpassingen aan het depositogarantiestelsel noodzakelijk zijn.

Financiële paragraaf

Deze regeling heeft geen gevolgen voor de begroting van het Land. Verwezen wordt naar paragraaf 4 van deze toelichting waarin uiteen is gezet op welke wijze het depositogarantiestelsel wordt gefinancierd.

Artikelsgewijs deel

Artikel 1

Dit artikel definieert onder meer het begrip deposito's. Het betreft bijvoorbeeld een tegoed gevormd door gelden op betaal- en spaarrekeningen, met inbegrip van termijndeposito's, of dat tijdelijk uit normale banktransacties voortvloeit die de kredietinstelling op enig moment overeenkomstig de toepasselijke wettelijke en contractuele voorwaarden zal moeten terugbetalen. Daarnaast wordt het begrip kredietinstellingen gedefinieerd als een onderneming of instelling die door de Bank op grond van de Landsverordening een vergunning heeft gekregen om als kredietinstelling in Sint Maarten te opereren. Hoewel een kredietvereniging ook onder de definitie van kredietinstellingen valt conform de Landsverordening, wordt deze term ook afzonderlijk gedefinieerd. Dit om onderscheid te kunnen maken tussen kredietverenigingen en andere kredietinstellingen. Andere definities in dit artikel verduidelijken de termen die in deze regeling zijn opgenomen.

Artikel 2

Artikel 2 van deze regeling bevat de regeling ter zake van de financiering van het depositogarantiestelsel. Het uitgangspunt is dat kredietinstellingen de kosten van het depositogarantiestelsel dragen. Dit gebeurt door de opbouw van een depositogarantiefonds met een doelomvang van 7% van de depositobasis van alle deelnemende kredietinstellingen gezamenlijk. Deze doelomvang dient binnen een periode van tien jaar na de inwerkingtreding van deze regeling te worden bereikt. Indien de middelen van het depositogarantiefonds worden ingezet voor een uitkering of andere betaling in het kader van het depositogarantiestelsel – bijvoorbeeld een bijdrage aan een overdracht van deposito-overeenkomsten – dan wordt gerekend met een nieuwe opbouw- of herstelperiode van tien jaar om het verschil tussen het huidige niveau aan middelen en de doelomvang van 7% te overbruggen.

Een voorbeeld ter verduidelijking: Stel dat in jaar t de middelen in het depositogarantiefonds een omvang hebben van 7% van de gegarandeerde deposito's. In dat jaar vindt een faillissement van een kredietinstelling plaats, waardoor het depositogarantiestelsel wordt geactiveerd en er een uitkering aan de depositohouders plaatsvindt. De totale vergoeding bedraagt 3% van alle gegarandeerde deposito's, waardoor de omvang van het depositogarantiefonds afneemt tot 4% van de gegarandeerde deposito's. De berekeningsmethode in Bijlage A bij deze regeling gaat er na deze gebeurtenis vanuit dat er een periode van tien jaar is om via nieuwe bijdragen en inkomsten uit boedeluitdelingen de doelomvang van 7% opnieuw te bereiken.

Volledigheidshalve wordt vermeld dat de doelomvang geen plafond is. Na het bereiken van de doelomvang dient het fonds op peil te worden gehouden. Daarbij kan de situatie zich voordoen dat het depositogarantiefonds tijdelijk boven de doelomvang van 7% uitkomt. Het is echter niet de bedoeling dat het depositogarantiefonds structureel boven de doelomvang uitkomt of dat een hogere doelomvang wordt nagestreefd. De Bank kan, aan de hand van de berekeningsmethode in Bijlage A, bij de premievaststelling naar eigen inzicht rekening houden met verwachte ontwikkelingen in de sector zoals toekomstige groei van de gegarandeerde deposito's en een eventueel hoger garantiebedrag. Dit is wenselijk omdat dergelijke ontwikkelingen de gegarandeerde deposito's doen toenemen en daarmee de relatieve omvang van het depositogarantiefonds doen dalen. Tegelijkertijd kent het zesde lid van dit artikel aan de Bank de bevoegdheid toe om, na overleg met de betrokken representatieve organisaties, de hoogte van de verschuldigde jaarlijkse basisbijdrage bij te stellen overeenkomstig een door de Bank, na overleg met de Stichting, vast te stellen model zolang het vermogen van het depositogarantiefonds het doelvermogen overschrijdt.

Artikel 3

In dit artikel wordt geregeld op welke wijze de jaarlijkse basisbijdrage aan het depositogarantiefonds wordt vastgesteld. Deze basisbijdrage wordt door de Bank vastgesteld overeenkomstig Bijlage A bij deze regeling. Uitgangspunt daarbij is de door de kredietinstellingen gerapporteerde omvang van de gegarandeerde deposito's die deel uitmaken van de staten, bedoeld in artikel 14 van de Landsverordening toezicht, bank- en kredietwezen. Deze vaststelling door de Bank geschiedt jaarlijks voor 1 mei. Indien een kredietinstelling de staten niet tijdig of niet volledig heeft ingediend, schat de Bank de omvang van de depositobasis van die kredietinstelling, en stelt op basis van die schatting de hoogte van de verschuldigde basisbijdrage vast. Het besluit tot vaststelling van de basisbijdrage wordt door de Bank aan de betreffende kredietinstelling meegedeeld, waarna voor de kredietinstelling een betalingstermijn van zes weken geldt.

De Bank is, in overeenstemming met de Stichting, bevoegd om kredietinstellingen toe te staan tot 30% van de basisbijdragen aan het depositogarantiefonds te voldoen via betalingsverplichtingen met toereikend onderpand. Deze bevoegdheid is bedoeld om in uitzonderlijke gevallen een instelling tijdelijk tegemoet te komen bij het voldoen aan zijn betalingsverplichting. De Bank gaat met deze bevoegdheid terughoudend om, aangezien hiermee het rendement op het depositogarantiefonds wordt beïnvloed. De Bank kan, in overeenstemming met de Stichting, nader uitwerken wat de precieze vorm is waaronder zij het gebruik van betalingsverplichtingen toestaat en onder welke voorwaarden. Onder andere kan bepaald worden welk onderpand als toereikend kan worden aangemerkt.

Voor een nadere uiteenzetting van de wijze waarop de jaarlijkse basisbijdrage aan het depositogarantiefonds wordt berekend, wordt verwezen naar de toelichting bij Bijlage A.

Artikel 4

De Bank en de Stichting zijn zelfstandige juridische entiteiten die ieder hun eigen taken en verantwoordelijkheden hebben in het kader van het depositogarantiestelsel. De Bank stelt onder meer de hoogte vast van de

jaarlijks verschuldigde basisbijdragen aan het depositogarantiefonds dat door de Stichting wordt beheerd. Voor een effectieve controle op de naleving van de verplichtingen door alle deelnemende kredietinstellingen, dient er een nauwkeurige en tijdige gegevensuitwisseling plaats te vinden. Dit artikel bepaalt daarom dat de Bank jaarlijks vóór 15 mei schriftelijk mededeling doet aan de Stichting van de vastgestelde verschuldigde jaarlijkse bijdragen.

Om de integriteit van het proces te waarborgen, rapporteert de Stichting vervolgens jaarlijks vóór 1 juli aan de Bank welke bijdragen zij dat jaar van individuele kredietinstellingen heeft ontvangen. Deze wederzijdse rapportages zijn essentieel om discrepanties tijdig te identificeren en aan te pakken. Het is van groot belang dat deze gegevens op elkaar aansluiten om te verzekeren dat de financiële verplichtingen correct worden nageleefd en om potentiële hiaten in het depositogarantiefonds beheer te voorkomen.

Artikel 5

Dit artikel bevat een uitwerking van de taakverdeling, zoals neergelegd in deze regeling tussen de Stichting en de Bank bij toepassing van het depositogarantiestelsel. De Bank kent uitkeringen toe aan daarvoor in aanmerking komende depositohouders ten laste van de Stichting. De Stichting heeft vervolgens de verantwoordelijkheid om de toegekende vergoedingen onverwijld beschikbaar te stellen voor uitkering aan de depositohouders, conform het bepaalde in artikel 12, eerste lid.

Artikel 6

De Bank zal de kosten die zij in verband met het depositogarantiestelsel maakt in rekening brengen bij de Stichting. Dit betreft de jaarlijkse uitvoeringskosten, waaronder de kosten ter ondersteuning van de Stichting als bedoeld in artikel 20, tweede lid, van deze regeling. De treasury-functie en het innen van de jaarlijkse bijdragen, kunnen feitelijk door de Bank worden uitgevoerd ter ondersteuning van de Stichting. Dit zal naar verwachting tot een aanzienlijke kostenbesparing leiden, aangezien de Stichting anders genoodzaakt zou zijn een eigen uitvoeringsapparaat op te zetten en te onderhouden, inclusief het in dienst nemen van het daarvoor benodigde personeel. Door deze werkzaamheden uit te besteden aan de Bank, maakt de Stichting zelf slechts beperkte uitvoeringskosten. Daar staat tegenover dat de Bank uitvoeringskosten maakt ten behoeve van het depositogarantiestelsel. Deze kosten brengt de Bank in rekening bij de Stichting.

Verder kan worden gedacht aan kosten die verband houden met uitkeringen ter ondersteuning van de Stichting onder het depositogarantiestelsel. Tot slot wordt opgemerkt dat de Bank ook kosten heeft gemaakt voorafgaand aan de inwerkingtreding van dit besluit, zoals de oprichtingskosten voor de Stichting. Ook deze voorbereidende kosten behoren tot de uitvoeringskosten die de Bank in rekening brengt bij de Stichting.

De Bank dient bij het in rekening brengen van kosten toe te lichten hoe zij haar taken in het kader van het depositogarantiestelsel heeft uitgevoerd. Daarnaast dient de Bank een overzicht bij te houden van de verrichte werkzaamheden in het kader van die taken.

Bovengenoemde kosten gaan ten laste van het depositogarantiefonds en dienen binnen een maand na facturering door de Bank door de Stichting te worden vergoed. De aldus vergoede kosten worden jaarlijks gecontroleerd

door een deskundige als bedoeld in artikel 121, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek, die de jaarrekening van de Stichting controleert overeenkomstig artikel 26, tweede lid, onder f, van deze regeling. De deskundige voegt bij zijn verklaring omtrent de getrouwheid van de jaarrekening een verslag toe van zijn bevindingen over de rechtmatige inning en besteding van de aan de Stichting gegeven gelden, zoals bepaald in artikel 25, elfde lid, onder a, van deze regeling.

Artikel 7

Dit artikel bepaalt dat de Stichting de Bank en de Minister onmiddellijk schriftelijk in kennis dient te stellen van de in dit artikel genoemde situaties waarin het depositogarantiefonds ontoereikend is. Een dergelijke mededeling van de Stichting stelt de Bank in staat om op grond van artikel 8 van deze regeling, buitengewone bijdragen vast te stellen.

Artikel 8

Indien het depositogarantiestelsel over onvoldoende middelen beschikt om haar verplichtingen na te komen, regelt artikel 8 van deze regeling dat de Bank buitengewone bijdragen kan vaststellen. Deze buitengewone bijdragen worden jaarlijks geheven zolang de aanwezige middelen in het depositogarantiefonds niet toereikend zijn. De buitengewone bijdragen zijn gebaseerd op de gegarandeerde deposito's (de depositobasis) en worden door de Bank vastgesteld aan de hand van de methodiek in Bijlage A.

In het vierde lid wordt bepaald dat de jaarlijks te betalen buitengewone bijdrage per kredietinstelling niet groter mag zijn dan 0,5% van de gegarandeerde deposito's van die kredietinstelling. Dit is om te voorkomen dat een kredietinstelling in financiële problemen raakt door de verplichting tot het betalen van buitengewone bijdragen. De Bank kan, na overleg met de Stichting, een lager te betalen percentage vaststellen als de solvabiliteits- of liquiditeitspositie van een kredietinstelling daar aanleiding toe geeft.

Het vierde lid heeft betrekking op het door een kredietinstelling in enig kalenderjaar te betalen bedrag. Indien er een verschil is tussen het vastgestelde bedrag en het te betalen bedrag, wordt het verschil door de Stichting in daaropvolgende kalenderjaren alsnog in rekening gebracht, mits de solvabiliteits- of liquiditeitspositie van een kredietinstelling dit toelaat.

Voor een nadere uiteenzetting van de wijze waarop de buitengewone bijdrage aan het depositogarantiefonds wordt berekend, wordt verwezen naar de toelichting bij Bijlage A behorend bij deze regeling.

Artikel 9

Buitengewone bijdragen worden overeenkomstig Bijlage A vastgesteld wanneer het depositogarantiefonds een tekort heeft. De definitieve vaststelling van een buitengewone bijdrage neemt enige tijd in beslag vanwege termijnen voor het indienen van rapportages, de vaststelling door de Bank, en de betaling door kredietinstellingen.

Om ervoor te zorgen dat de Stichting snel over de buitengewone bijdragen kan beschikken, kan de Bank, na overleg met de Stichting, de kredietinstellingen verplichten een voorschot te betalen. Dit voorschot wordt later verrekend met de definitief vastgestelde buitengewone bijdragen.

Artikel 10

De Stichting is ingevolge de artikelen 5 en 20 van deze regeling verantwoordelijk voor het beschikbaar stellen van vergoedingen aan depositohouders. Hiervoor moet de Stichting te allen tijde over voldoende financiële middelen beschikken. Dit artikel regelt dat de Stichting financiering van derden kan aantrekken om aan deze verplichting te voldoen. Denk bijvoorbeeld aan de mogelijkheid om obligaties uit te geven, gedekt door toereikend onderpand, of aan het aangaan van een kredietovereenkomst met een of meer binnenlandse of buitenlandse kredietinstellingen. Voor het aantrekken van financiering van derden moet de Bank vooraf toestemming geven.

Om goed voorbereid te zijn, stelt de Stichting een financieringsplan op voor het verkrijgen van korte termijn financiering waarmee zij haar verplichtingen kan nakomen.

Artikel 11

In dit artikel wordt bepaald in welke situatie de Bank besluit tot toepassing van het depositogarantiestelsel. Voor wat betreft de toepassing van het depositogarantiestelsel wordt allereerst verwezen naar het algemeen deel van deze nota van toelichting.

Van belang is om op te merken dat indien een van de situaties uit het tweede lid zich voordoet, de Bank een besluit tot toepassing moet nemen. De Bank dient het besluit te nemen uiterlijk 14 dagen nadat de Bank constateert dat de kredietinstelling om redenen die rechtstreeks verband houden met haar financiële positie, niet in staat is deposito's van depositohouders terug te betalen en daartoe ook op afzienbare termijn niet in staat lijkt te zijn. Bij een "afzienbare termijn" dient te worden gedacht aan een korte termijn van bijvoorbeeld enkele dagen.

De Bank dient voorts zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen 14 dagen, over te gaan tot toepassing nadat een rechter een besluit heeft genomen waaruit volgt dat depositohouders geen toegang hebben tot hun deposito's. Het uitspreken van het faillissement van de kredietinstelling is een voor de hand liggend voorbeeld van een dergelijke rechterlijke beslissing.

Artikel 12

Uitkeringen uit hoofde van het depositogarantiestelsel vinden plaats op een door de Bank te bepalen wijze. De wijze van uitkeringen betreft uitsluitend de bevoegdheid en verantwoordelijkheid van de Bank. De Bank werkt hierbij echter samen met de Stichting, die de vergoedingen na toekenning door de Bank onverwijld beschikbaar moet stellen voor uitkeringen aan depositohouders. Dit artikel biedt de nodige flexibiliteit om in te spelen op actuele omstandigheden.

Mogelijke uitkeringswijzen zijn elektronische uitkering naar een andere rekening, uitkering via een *agent* bank, d.w.z. een andere kredietinstelling die handelt als tussenpersoon namens de Bank, of andere betaalmethoden zoals contant geld en betaalkaarten.

Ingevolge het tweede lid van artikel 12 maakt de Bank de toepassing van het depositogarantiestelsel onverwijld bekend via een mededeling in de Landscourant en publicaties in een aantal door de Bank te bepalen nieuwsbladen in Sint Maarten. Daarbij worden depositohouders aangespoord

een aanvraag voor vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel in te dienen.

Depositohouders dienen op grond van het derde lid een aanvraag in te dienen bij de Bank om voor vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel in aanmerking te komen. Depositohouders zijn echter niet verplicht een dergelijke aanvraag in te dienen. Zij kunnen er bijvoorbeeld in een faillissement ook voor kiezen hun volledige vordering in te dienen bij de curator. Dit betreft een facultatieve regeling: een depositohouder mag claimen onder het depositogarantiestelsel maar dat hoeft niet. De deposant kan ook naar de curator in een faillissement gaan. Beide opties tegelijkertijd hanteren - voor zover het een bedrag onder het maximale gegarandeerde tegoed betreft - is niet toegestaan, maar een beroep op het depositogarantiestelsel voor het bedrag van ten hoogste Cg 50.000,- en een beroep op de curator voor het meerdere is wel toegestaan. De vordering boven de Cg 50.000,- op de boedel van de failliete kredietinstelling blijft bestaan, terwijl de vordering tot Cg 50.000,- bij uitkering onder het depositogarantiestelsel op grond van subrogatie overgaat aan de Stichting. Het meerdere kan ter verificatie bij de curator worden ingediend. Dit geldt ook voor een deposito dat wordt aangehouden bij een kredietvereniging, waarbij het maximum gegarandeerde bedrag Cg 25.000,- bedraagt.

Depositohouders hebben voor het indienen van hun aanvraag uiterlijk één jaar de tijd, gerekend vanaf het moment dat de Bank tot toepassing van het depositogarantiestelsel heeft besloten. Na een jaar wordt een dergelijke aanvraag in beginsel niet meer in behandeling genomen, tenzij de deposant kan aantonen dat de termijnoverschrijding niet aan hem kan worden verweten. Of hiervan sprake is, zal van geval tot geval dienen te worden beoordeeld.

Artikel 13

De Bank zal het bestaan en de hoogte van de deposito's formeel moeten vaststellen. De Bank kan hiertoe zelfstandig overgaan en hoeft niet noodzakelijk te wachten tot een aanvraag is ingediend. Uitgangspunt is dat de Bank hiervoor de administratie van de betrokken kredietinstelling gebruikt. Kredietinstellingen dienen hiertoe rekening- en klantgegevens te kunnen aanleveren op een door de Bank te bepalen wijze binnen een door de Bank te bepalen termijn als bedoeld in artikel 17 van deze regeling. Indien die administratie onverhoopt onvoldoende soelaas biedt, zal de depositohouder zelf het bestaan en de hoogte van het deposito aan de Bank moeten bewijzen.

Uit het eerste lid van artikel 3 van het Landsbesluit volgt reeds dat de dekking die onder het depositogarantiestelsel wordt geboden in Caribische gulden (Cg) is. Bij de vaststelling van de vergoeding wordt voor de waardebepaling van deposito's in vreemde valuta gebruikgemaakt van de referentiekosten van de Bank.

Artikel 14

Ingevolge dit artikel besluit de Bank tot het toekennen van vergoedingen zo spoedig mogelijk, doch in elk geval binnen 20 werkdagen na het tijdstip waarop de aanvraag tot vergoeding is ingediend. Vergoedingen die zijn vastgesteld, worden vervolgens onverwijld door de Stichting uitbetaald.

De vergoeding wordt beschikbaar gesteld in Caribische gulden (Cg). Voor de vaststelling van het bestaan en de waarde van deposito's van natuurlijke personen, vennootschappen of rechtspersonen die door een derde op naam van die derde worden aangehouden bij de betalingsonmachtige kredietinstelling, geldt een afwijkende termijn van ten hoogste drie maanden. Het vaststellen van het bestaan en de waarde van dergelijke deposito's kan namelijk meer tijd vergen, met name als de identiteit van bedoelde personen of vennootschappen bij de kredietinstelling niet bekend is en bijvoorbeeld moet worden vastgesteld aan de hand van een door de rekeninghouder gevoerde professionele administratie.

Artikel 15

Uitkering door de Stichting geschiedt pas nadat aan de voorwaarden genoemd in artikel 15 van deze regeling is voldaan. De aanvrager dient de onder a en d genoemde verklaringen af te leggen en de onder b en c beschreven vorderingen over te dragen aan de Stichting. Het ligt voor de hand dat deze verklaringen worden opgenomen in het door een aanvrager te ondertekenen aanvraagformulier. Ook de overdracht van de bedoelde vorderingen kan worden bewerkstelligd door middel van (de ondertekening van) het aanvraagformulier als bedoeld in artikel 12, derde lid, van deze regeling.

Wat de verklaring onder d betreft wordt nog het volgende opgemerkt. Mogelijkerwijs bestaat voor de depositohouder een grond om een gegarandeerd deposito te verrekenen met een schuld aan de betalingsonmachtige kredietinstelling. Het kan niet zo zijn dat een depositohouder enerzijds een vergoeding ontvangt uit hoofde van het depositogarantiestelsel en anderzijds besluit tot verrekening van zijn vordering op de kredietinstelling met een schuld. Om die reden wordt bepaald dat geen vergoeding wordt uitgekeerd op een gegarandeerd deposito indien de depositohouder reeds is overgegaan tot verrekening dan wel niet schriftelijk verklaard daartoe niet te zullen overgaan.

Artikel 16

Op grond van dit artikel kan in bepaalde gevallen de termijn waarbinnen de Bank het besluit tot het toekennen van een vergoeding moet nemen worden opgeschort. Het betreft gevallen waarin de depositohouder, of een persoon die gerechtigd is tot of belang heeft bij een deposito, strafrechtelijk wordt vervolgd ter zake van een misdrijf dat voortvloeit uit of verband houdt met het witwassen van geld of het financieren van terrorisme, wanneer het onzeker is of een persoon gerechtigd is een terugbetaling te ontvangen, of het deposito onderwerp is van een rechtsgeschil, of wanneer de financiële middelen van de depositohouder zijn "bevroren" door toepassing van sancties door overheden.

Een opschorting op grond van artikel 16 duurt voort zolang de omstandigheden die aanleiding zijn voor de opschorting voortduren. Wanneer bijvoorbeeld de financiële middelen van de depositohouder zijn "bevroren" door toepassing van sancties door overheden, wordt het besluit tot het toekennen van een vergoeding opgeschort zolang de sancties voortduren. De opschorting, bedoeld in het eerste lid van artikel 16, onderdeel a, eindigt zodra de vervolging is beëindigd of de beslissing van de strafrechter onherroepelijk is (artikel 16, tweede lid).

Gewezen wordt op het verband met het bepaalde in artikel 3, tweede lid, juncto Bijlage A bij het Landsbesluit. Ingevolge onderdeel 3 van Bijlage A, komen voor voldoening ingevolge het depositogarantiestelsel niet in aanmerking vorderingen uit deposito's uit hoofde van transacties in verband waarmee een strafrechtelijke veroordeling is uitgesproken wegens het witwassen van geld of het financieren van terrorisme. Indien er een strafrechtelijke veroordeling wordt uitgesproken wegens witwassen van geld of het financieren van terrorisme, valt het betreffende deposito volgens Bijlage A bij het Landsbesluit niet langer onder de dekking van het depositogarantiestelsel en wordt er door de Bank geen vergoeding toegekend.

Artikel 17

Artikel 17 van deze regeling bepaalt dat deelnemende kredietinstellingen een administratie bijhouden op basis waarvan de aanspraak van een depositohouder op een vergoeding uit hoofde van het depositogarantiestelsel kan worden vastgesteld. Deze administratie moet op verzoek aan de Bank ter beschikking worden gesteld binnen een door de Bank te bepalen termijn en volgens een door de Bank vastgestelde structuur en wijze.

De voor de uitvoering van het depositogarantiestelsel noodzakelijke gegevens omvatten onder andere klant- en rekeninggegevens.

Ingevolge het tweede lid van artikel 17 van deze regeling, dienen deelnemende kredietinstellingen voortdurend in staat te zijn om de betreffende gegevens aan te leveren. Voor een goede werking van het depositogarantiestelsel is noodzakelijk dat de Bank kan controleren of een kredietinstelling voldoet aan de verplichting een administratie bij te houden op grond waarvan de aanspraken van depositohouders kunnen worden vastgesteld en of deze administratie van voldoende kwaliteit is. De bevoegdheid van de Bank om de bedoelde gegevens op te vragen is derhalve niet beperkt tot situaties waarin daadwerkelijk wordt overgegaan tot toepassing van het depositogarantiestelsel, maar kan ook tussentijds voor controledoeleinden worden uitgeoefend.

Denkbaar is dat in de praktijk blijkt dat voor de uitvoering van het depositogarantiestelsel behoefte is aan andere of aanvullende gegevens. De Bank kan in dat geval een beroep doen op de regelgevende bevoegdheid die haar is toebedeeld op grond van artikel 6a van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen vastgestelde algemeen verbindende voorschriften. De Bank kan op grond van dit artikel algemeen verbindende voorschriften vaststellen ten behoeve van de ingevolge de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen onder haar toezicht staande kredietinstellingen. Dit artikel biedt een wettelijke grondslag voor het vaststellen van een nadere regeling omtrent de voor de uitvoering van het depositogarantiestelsel noodzakelijke gegevens. De hierboven genoemde algemeen verbindende voorschriften kunnen onder andere betrekking hebben op: (c) bedrijfsvoering, waaronder maatregelen gericht op het bevorderen en handhaven van een integere bedrijfsvoering en de administratieve organisatie van de kredietinstelling, daaronder begrepen de financiële administratie en de interne controle; en (d) informatievervalsing aan de Bank en aan het publiek. Ingevolge het tweede lid van artikel 6a van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen worden onder algemeen verbindende voorschriften als bedoeld in het eerste lid, onderdeel c, onder andere verstaan regels ter zake van het vaststellen van de identiteit, de aard en de

achtergrond van de cliënten van de kredietinstelling (zie artikel 6a, tweede lid, onderdeel d, van de Landsverordening).

Artikel 18

Zoals reeds opgemerkt in het algemeen deel van deze nota van toelichting, is het voor de Bank tevens mogelijk om, ten behoeve van een overdracht van deposito-overeenkomsten als bedoeld in artikel 28, tweede lid, van de Landsverordening toezicht bank- en kredietwezen, ten laste van de Stichting een bedrag beschikbaar te stellen. Een overdracht van deposito-overeenkomsten aan een andere, wel solvabele kredietinstelling is immers ook een manier om ervoor te zorgen dat depositohouders toegang houden tot hun deposito's. Een dergelijke overdracht vindt plaats door de Bank op grond van een machtiging die door het Gerecht aan de Bank wordt verstrekt bij het uitspreken van de noodregeling.

Depositohouders die een aanspraak hebben onder het depositogarantiestelsel ontvangen de vergoeding waarop zij recht hebben bij toepassing van artikel 18 van deze regeling in de vorm van een aanspraak op de overnemende kredietinstelling. Het aan de overnemende kredietinstelling ter beschikking gestelde bedrag komt toe aan de depositohouders doordat zij daarover kunnen beschikken via hun rekening bij die kredietinstelling. Tegenover het bedrag dat ter beschikking wordt gesteld aan de overnemende kredietinstelling, staan de verplichtingen jegens de gegarandeerde depositohouders die de overnemende kredietinstelling op zich neemt. Die verplichtingen bestaan onder andere uit de verplichting tot (terug)betaling van de overgenomen deposito's en tot vergoeding van rente over het tegoed, afhankelijk van de toepasselijke contractuele voorwaarden. De overnemende kredietinstelling is niet gehouden het ter beschikking gestelde bedrag terug te betalen aan de Stichting of daarover rente te vergoeden aan de Stichting.

Indien toepassing wordt gegeven aan het eerste lid van artikel 18, verkrijgt de Stichting op grond van het derde lid van artikel 18 een vordering op de betalingsonmachtige kredietinstelling ter grootte van het beschikbaar gestelde bedrag. Deze vordering stelt de Stichting in staat het ter beschikking gestelde bedrag te verhalen op de betalingsonmachtige kredietinstelling en is te vergelijken met de vordering die de Stichting verkrijgt door subrogatie (ingevolge artikel 150, onderdeel d, van Boek 6 van het Burgerlijk Wetboek) bij een reguliere uitkering onder het depositogarantiestelsel. Over deze vordering, die ontstaat op grond van de wet, is na het intreden van verzuim wettelijke rente verschuldigd overeenkomstig de bepalingen uit het Burgerlijk Wetboek.

Het bedrag dat aan de overnemende kredietinstelling ter beschikking wordt gesteld mag niet groter zijn dan het bedrag dat nodig zou zijn voor directe vergoeding aan depositohouders op grond van het depositogarantiestelsel. Indien deposito's tot een waarde gelijk aan of hoger dan het door het depositogarantiestelsel gegarandeerde bedrag van Cg 50.000,- per depositohouder (voor deposito's aangehouden bij een kredietinstelling niet zijnde een kredietvereniging) of Cg 25.000,- (voor deposito's aangehouden bij een kredietvereniging), worden overgedragen aan een andere kredietinstelling, kan er voor een eventueel bij de betalingsonmachtige kredietinstelling achterblijvend deel van de deposito's, als daarop verliezen worden geleden, geen beroep worden gedaan op het depositogarantiestelsel. Een depositohouder wordt niet tegelijkertijd beschermd door de overdracht

van zijn deposito's en door een uitkering onder het depositogarantiestelsel. Dit is vastgelegd in het vierde lid van artikel 18.

Artikel 19

De Bank voorziet in de oprichting van de Stichting Depositogarantiefonds. De statuten van de Stichting behoeven de goedkeuring van de Bank, evenals eventuele toekomstige statutenwijzigingen.

Artikel 20

De Bank en de Stichting hebben ieder hun eigen taken bij de uitvoering van het depositogarantiestelsel. De Stichting is verantwoordelijk voor het beheer van de financiële middelen ten behoeve van de uitvoering van het depositogarantiestelsel, het beschikbaar stellen van de toegekende vergoedingen, de vaststelling en uitvoering van het beleggingsbeleid en al datgene wat ingevolge deze regeling aan de Stichting is opgedragen. De Stichting mag alleen werkzaamheden verrichten in verband met de aan haar ingevolge deze regeling toebedeelde taken. Dit is om te voorkomen dat de Stichting door het uitvoeren van andere werkzaamheden verplichtingen aangaat die mogelijk ten laste komen van het depositogarantiefonds. De taakomschrijving van de Stichting zal tevens worden opgenomen in de statutaire doelomschrijving van de Stichting.

Artikel 21

Het bestuur van de Stichting bestaat uit drie leden, waarvan twee leden worden benoemd door de Bank en één lid door coöptatie op basis van een bindende voordracht door de representatieve organisaties. De leden hebben zitting in het bestuur op persoonlijke titel en oefenen hun functie uit zonder last of ruggespraak.

De leden van het bestuur worden benoemd voor een periode van ten hoogste vijf jaar, met dien verstande dat een persoon niet langer dan tien jaar bestuurslid kan zijn. Het feit dat zij direct herbenoembaar zijn staat er niet aan in de weg dat er in ieder geval om de vijf jaar een evaluatie van hun functioneren plaatsvindt. De voorwaarden waaraan moet worden voldaan alsmede de wijze waarop de evaluatie moet plaatsvinden, worden in het bestuursreglement geregeld.

Benoeming geschiedt aan de hand van door de Bank vastgestelde profielen waarbij specifieke kennis, expertise en relevante werkervaring, onder meer op het gebied van bankwezen en beleggingen, als competenties worden gesteld.

Artikel 22

In artikel 22 van deze regeling zijn de, vrijwel standaard, incompatibiliteiten voor de functie van lid van het bestuur van de Stichting opgenomen.

In het derde lid van dit artikel is het, tevens vrijwel standaard, verbod van bloed- en aanverwantschap tussen de leden opgenomen. Als twee personen na hun benoeming als lid van het bestuur van de Stichting met elkaar trouwen, dient een van beiden ontslag te nemen. Daarbij ligt het voor de hand dat het jongst benoemde lid ontslag neemt.

Artikel 23

In dit artikel zijn de schorsings- en ontslaggronden opgenomen.

De bestuursleden van de Stichting worden door de Bank geschorst en ontslagen, onverminderd de bevoegdheid van de Minister om, conform artikel 29, eerste lid, van deze regeling één of meerdere bestuursleden te schorsen of te ontslaan indien naar het oordeel van de Minister de Stichting haar taken ernstig verwaarloost.

De leden van het bestuur worden ontslagen wegens ongeschiktheid of onbekwaamheid voor de vervulde functie, dan wel wegens andere zwaarwegende redenen gelegen in de persoon van de betrokkene. De ongeschiktheid of onbekwaamheid zal bepaald worden door een deskundige of deskundigen op het betreffende gebied. Ontslag vindt tevens plaats in de overige gevallen genoemd in het vierde lid van dit artikel, waaronder op eigen verzoek. Een bestuurder treedt in ieder geval uiterlijk af met ingang van de eerste dag van de maand die direct volgt op de maand waarin de leeftijd van zeventig jaar wordt bereikt. Het vijfde lid van dit artikel bepaalt dat aan de leden van het bestuur ontslag kan worden verleend wegens het niet behoorlijk kunnen vervullen van hun functie als gevolg van aanhoudende ziekte of gebreken.

Wat betreft de verhouding tussen het tweede lid, onderdeel e, en het vierde lid, onderdeel e, van artikel 23 van deze regeling, wordt het volgende opgemerkt. Indien een lid van het bestuur wegens aanhoudende ziekte of gebreken zijn of haar functie tijdelijk niet kan vervullen, dan kan dat lid worden geschorst. Indien en zodra echter duidelijk is dat een lid van het bestuur (uit hoofde van ziekten of gebreken) blijvend ongeschikt is (geworden) zijn of haar functie te vervullen, dan is ontslag aangewezen. Of sprake is van tijdelijke of blijvende ongeschiktheid, dient – zoals hiervoor reeds opgemerkt – te worden bepaald door een deskundige op het betreffende gebied. Denkbaar is dat diens diagnose na verloop van tijd wordt bijgesteld en dat een opschorting wordt omgezet in een ontslag.

Artikel 24

Artikel 24 van deze regeling regelt de bezoldiging en contractvoorwaarden van de leden van het bestuur van de Stichting. Deze bepaling is van essentieel belang om transparantie en verantwoordingsplicht te waarborgen, alsmede om te zorgen voor een passende beloning voor de bestuursleden die belast zijn met de uitvoering van het depositogarantiestelsel.

Het eerste lid bepaalt dat de leden van het bestuur een bezoldiging ontvangen voor de uitoefening van hun functie, met uitzondering van de leden die tevens medewerkers zijn van de Bank. Dit is om te verzekeren dat gekwalificeerde personen bereid zijn de verantwoordelijkheden van het bestuur op zich te nemen en om te zorgen dat zij gecompenseerd worden voor hun tijd en inzet. Dit is slechts anders voor zover medewerkers van de Bank worden aangesteld als lid van het bestuur. Medewerkers van de Bank ontvangen immers al een salaris voor hun werkzaamheden en hoeven geen aanspraak te maken op een (afzonderlijke) vergoeding van de Stichting.

Het tweede lid stelt dat het beleid met betrekking tot de bezoldiging en andere contractvoorwaarden van de bestuurders wordt vastgesteld door de Bank, na goedkeuring van de Minister. Dit zorgt voor een evenwichtige besluitvorming en houdt de Minister betrokken bij belangrijke besluiten omtrent de beloning van de bestuursleden. Een functie als bestuurder van de Stichting betreft een deeltijdsfunctie en de bezoldiging wordt daarop afgestemd. Het ligt voor de hand dat in het beleid met betrekking tot de

bezoldiging en andere contractvoorwaarden van de bestuurders wordt aangesloten bij de Landsverordening normering topinkomens Sint Maarten².

Het derde lid geeft aan dat de Bank de bezoldiging en andere contractvoorwaarden voor elk lid van het bestuur vaststelt, met inachtneming van het in het vorige lid bedoelde beleid. Dit zorgt ervoor dat de vastgestelde bezoldiging in lijn is met het goedgekeurde beleid en waarborgt consistentie in de beloning van de bestuursleden.

Het vierde lid bepaalt dat de bestuursleden, behalve hun bezoldiging en vergoedingen van specifieke kosten gerelateerd aan hun functie, geen andere inkomsten ten laste van de Stichting mogen ontvangen. Dit voorkomt mogelijke belangenconflicten en zorgt ervoor dat de financiële middelen van de Stichting uitsluitend worden gebruikt voor de taken en verantwoordelijkheden die de Stichting toebedeeld heeft gekregen.

Het vijfde lid vereist dat de jaarrekening, bedoeld in artikel 25, tiende lid, van deze regeling een verslag bevat over de bezoldigingen, inclusief pensioenlasten en andere uitkeringen aan alle huidige en voormalige bestuurders. Dit verslag moet de bedragen weergeven die gedurende het boekjaar ten laste van de Stichting zijn gekomen, zonder specifieke bedragen te vermelden die kunnen worden herleid tot individuele natuurlijke personen. Deze bepaling bevordert transparantie en verantwoordingsplicht met betrekking tot de financiële uitgaven van de Stichting.

Artikel 25

Het bestuur van de Stichting stelt jaarlijks vóór 1 juli een begroting op. Deze begroting bevat een raming van de kosten, inclusief de kosten als bedoeld in artikel 6 van deze regeling, die door de Stichting worden gemaakt in verband met de uitvoering van haar taken en behoeft de goedkeuring van de Bank. De Bank beoordeelt de begroting op de volgende vereisten:

- a. in de begroting zijn alle verwachte uitgaven en verwachte ontvangsten opgenomen;
- b. de in de begroting opgenomen ontvangsten en uitgaven worden toereikend toegelicht; en
- c. de begroting is zodanig ingericht dat zij voldoet aan de criteria van ordelijkheid en controleerbaarheid.

Goedkeuring van de begroting kan worden onthouden wegens strijd met het recht, het algemeen belang of omdat de begroting niet voldoet aan de in het derde lid genoemde vereisten.

Binnen acht maanden na afloop van het boekjaar wordt door het bestuur van de Stichting een jaarrekening over het afgelopen boekjaar opgemaakt. De jaarrekening wordt gecontroleerd door een externe deskundige als bedoeld in artikel 121, van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. Deze bepaling is van aanvullend recht. Indien en voor zover aan de Stichting een onderneming in de zin van de Handelsverordening toebehoort, vloeit een dergelijke verplichting reeds voort uit de artikelen 58 jo 121 van Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek. De controleverklaring en de daarbij behorende verslagen worden niet openbaar gemaakt.

² no. LB-22/0689

Artikel 26

Het bestuur van de Stichting zendt zo spoedig mogelijk na vaststelling van de jaarrekening doch uiterlijk vóór 1 september van het jaar volgend op het boekjaar waarop het betrekking heeft, een afschrift van de jaarrekening, de daarbij behorende bescheiden en een financieel verslag over het afgelopen boekjaar aan de Bank en de Minister.

Zowel de jaarrekening als het financieel verslag worden openbaar gemaakt. Openbaarmaking kan bijvoorbeeld plaatsvinden via een website van de Stichting.

Artikel 27

Zoals reeds opgemerkt in het algemeen deel van deze nota van toelichting, dienen de middelen van de Stichting op conservatieve wijze belegd te worden. Daarom is in artikel 27 van deze regeling vastgelegd dat de Stichting haar middelen enkel kan aanhouden in contant geld, deposito's, betalingsverplichting en activa met een laag risico. Bovendien dient de belegging op voldoende gediversifieerde wijze plaats te vinden. De Stichting stelt haar beleggingsbeleid vast en voert dit beleid uit, waarbij de Bank de Stichting, conform het bepaalde in het tweede lid van artikel 20, van deze regeling ondersteunt bij de uitvoering van deze taak.

Artikel 28

Artikel 28, eerste lid, van deze regeling legt de verplichting op de Stichting om de minister op diens verzoek alle informatie te verstrekken die noodzakelijk is voor de uitoefening van zijn taak. Een belangrijke beperking hierop is dat toezichtvertrouwelijke informatie niet hoeft te worden verstrekt. Toezichtvertrouwelijke informatie kan bijvoorbeeld gegevens betreffen die onder de geheimhoudingsplicht vallen.

Verder geeft het eerste lid de minister de bevoegdheid om inzage te vorderen in alle zakelijke gegevens en documenten van de Stichting, mits dit redelijkerwijs nodig is voor de vervulling van zijn taak. Dit geeft de Minister ruime bevoegdheden om diepgaande controle uit te oefenen en toegang te krijgen tot alle relevante documentatie.

Het tweede lid verplicht de Stichting om bij het verstrekken van inlichtingen aan te geven welke gegevens een vertrouwelijk karakter dragen. Dit vertrouwelijke karakter kan twee bronnen hebben: ten eerste kan het voortvloeien uit de aard van de gegevens zelf (bijvoorbeeld gevoelige financiële informatie of bedrijfsgeheimen), en ten tweede kan het voortvloeien uit afspraken met natuurlijke of rechtspersonen die de informatie onder voorwaarde van vertrouwelijkheid hebben verstrekt. Hiermee wordt beoogd dat de Stichting niet alleen de informatieverstrekking waarborgt, maar ook de vertrouwelijkheid van gevoelige informatie respecteert.

Artikel 29

Dit artikel verleent de bevoegdheid aan de Minister om op te kunnen treden indien naar het oordeel van de Minister de Stichting haar taken ernstig verwaarloost. Het ligt voor de hand dat de Minister pas overgaat tot uitoefening van de in artikel 29 neergelegde bevoegdheid als de Bank bijvoorbeeld nalatig is in haar verantwoordelijkheid om op te treden tegen disfunctionerende bestuursleden. In dergelijke gevallen is het primair aan de Bank om op te treden en gebruik te maken van de ontslag en schorsingsbevoegdheden die in artikel 23 van deze regeling zijn opgenomen.

De Minister is bevoegd maatregelen te nemen, na het inwinnen van advies van de Bank en van de Corporate Governance Council, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Landsverordening corporate governance. De maatregelen kunnen slechts schorsing of ontslag van één of meerdere bestuursleden inhouden. De adviezen van de Bank en de Corporate Governance Council als hierboven bedoeld hebben geen bindend karakter.

Artikel 30

Naar analogie van artikel 14 van het Centrale Bank-statuut voor Curaçao en Sint Maarten wordt aan de Stichting, haar raad van bestuur en personeel exoneratie verleend van alle civielrechtelijke, administratiefrechtelijk en strafrechtelijke aansprakelijkheid voor schade die is veroorzaakt in de normale uitoefening van hun ingevolge deze regeling toegekende taken en bevoegdheden, mits niet te wijten aan opzet of bewuste roekeloosheid.

Artikel 31

In dit artikel is een regeling opgenomen met betrekking tot de evaluatie van deze regeling en het depositogarantiestelsel. Verwezen wordt naar het algemeen deel van deze toelichting.

Artikel 32

Elke kredietinstelling waarop het depositogarantiestelsel van toepassing is, is in het eerste jaar een startbijdrage verschuldigd. Verwezen wordt naar hetgeen hierover reeds is opgemerkt in het algemeen deel van deze toelichting.

Artikel 33

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van deze regeling.

Toelichting op Bijlage A

Deze bijlage beschrijft de berekening van de verschillende bijdragen die kredietinstellingen verschuldigd zijn aan het depositogarantiefonds. Het gaat om drie soorten bijdragen: (i) de basisbijdrage zolang geen uitkering of andere betalingen ten laste van het depositogarantiefonds hebben plaatsgevonden, (ii) de basisbijdrage nadat uitkeringen of andere betalingen ten laste van het depositogarantiefonds hebben plaatsgevonden en (iii) de buitengewone bijdrage.

Basisbijdrage zonder uitkeringen ten laste van het depositogarantiefonds

Zolang er geen uitkering of andere betalingen ten laste van het depositogarantiefonds hebben plaatsgevonden, is de basisbijdrage gebaseerd op een opbouwperiode van 10 jaar en een doelomvang van 7% van de gegarandeerde deposito's. Dit resulteert in een jaarlijks percentage van 0,7% dat wordt vermenigvuldigd met de omvang van de bij elke kredietinstelling aangehouden gegarandeerde deposito's. Het gemiddelde van de gegarandeerde deposito's over de kwartaaleinden van het betreffende jaar wordt hiervoor gebruikt.

In een situatie waarbij de omvang van de gegarandeerde deposito's stabiel blijft, het fondsrendement nihil is en er geen kosten worden geïncasseerd door het depositogarantiefonds, zou het depositogarantiefonds na 10 jaar de doelomvang van 7% van de gegarandeerde deposito's bereiken. In

werkelijkheid kunnen deze variabelen veranderen, zoals fluctuaties in de gegarandeerde deposito's en rendementen van het depositogarantiefonds. Dit kan ertoe leiden dat de opbouw van het depositogarantiefonds van het groeipad afwijkt, waardoor de basisbijdrage jaarlijks moet worden aangepast. Dit wordt gedaan met behulp van een correctiefactor, waarmee de Bank de premie-opbouw kan versnellen (tot $1,3 \times 0,7\% = 0,91\%$ van de gegarandeerde deposito's per kredietinstelling) of vertragen (tot $0,9 \times 0,7\% = 0,63\%$ van de gegarandeerde deposito's per kredietinstelling).

Een voorbeeld kan dit verduidelijken: stel dat het depositogarantiestelsel van start is gegaan en na 10 jaar een doelomvang van 7% van de gegarandeerde deposito's moet bereiken. Na 2 jaar zou het wenselijk zijn als het depositogarantiefonds een omvang van 1,4% van de gegarandeerde deposito's bereikt. Stel dat er in jaar 1 Cg 1 miljard wordt gegarandeerd (gemiddelde over de kwartaaleinden in jaar 1) en over jaar 1 dus Cg 7 miljoen wordt geheven ($7\% \times \text{Cg 1 miljard} / 10 \text{ jaar}$). In jaar 2 groeien de gegarandeerde deposito's met 10% naar Cg 1,1 miljard (gemiddelde over de kwartaaleinden in jaar 1). Ter vereenvoudiging veronderstellen we dat er geen mutaties zijn in de omvang van het depositogarantiefonds (geen fondsrendement, geen kosten). Om een doelomvang van 1,4% te bereiken, zou het depositogarantiefonds na de heffing over jaar 2 een bedrag van Cg 15,4 miljoen moeten bevatten, wat een heffing van Cg 8,4 miljoen in jaar 2 vereist. ($\text{Cg 15,4 miljoen} - \text{Cg 7 miljoen}$). Zonder correctiefactor zou de heffing in jaar 2 uitkomen op Cg 7,7 miljoen. ($0,7\% \times \text{Cg 1,1 miljard}$), wat Cg 0,7 miljoen te weinig is. De bijdrage zou ongeveer 9,1% hoger moeten zijn om wel op het juiste niveau te komen ($\text{Cg 0,7 miljoen} / \text{Cg 7,7 miljoen}$). De Bank kan dan de correctiefactor op 1,1 zetten, wat leidt tot een heffing van ongeveer Cg 8,5 miljoen aan basisbijdragen.

Om tijdens de opbouw van het depositogarantiefonds ervoor te zorgen dat de doelomvang van 7% van de gegarandeerde deposito's in 10 jaar nog steeds wordt bereikt, wordt een correctiefactor per kredietinstelling toegepast. Als er een algemene correctiefactor voor alle kredietinstellingen toegepast zou worden, heeft dat tot gevolg dat alle kredietinstellingen een hogere basisbijdrage moeten betalen voor een stijging in de totale depositobasis die slechts aan één of enkele kredietinstellingen is toe te rekenen. Het toepassen van de individuele correctiefactor zorgt ervoor dat bij een groei van de omvang van de totale gegarandeerde deposito's de bijbehorende premie-opbouw toe te rekenen is aan desbetreffende kredietinstelling(en). Voor de kredietinstelling(en) met een grote stijging in de gegarandeerde deposito's kan in dat geval een hogere correctiefactor worden toegepast dan voor de overige kredietinstelling met een stabiele depositobasis.

Nadat het depositogarantiefonds de doelomvang heeft bereikt, verandert de bandbreedte waarbinnen de correctiefactor kan worden vastgesteld. De basisbijdrage kan sterk worden verlaagd of zelfs op nul worden gezet. De Bank maakt jaarlijks een afweging op basis van de groei van de gegarandeerde deposito's, het fondsrendement en de kosten van het depositogarantiefonds.

Basisbijdrage na uitkeringen of andere betalingen ten laste van het depositogarantiefonds

De basisbijdrage nadat uitkeringen of andere betalingen, ten laste van het depositogarantiefonds hebben plaatsgevonden, is eveneens gebaseerd op de

resterende opbouwperiode totdat de doelomvang van 7% van de gegarandeerde deposito's bij kredietinstellingen is bereikt. Gegeven de in- en uitgaande geldstromen in het depositogarantiefonds na een uitkering, zoals inkomende boedeluitdelingen of uitgaande terugbetalingen van leningen, moet de Bank een inschatting maken van de benodigde jaarlijkse bijdragen om tijdig de doelomvang opnieuw te bereiken.

In deze fase is het uitgangspunt dat de Bank streeft naar een zo gelijkmatige spreiding van de jaarlijkse premieheffing tot het moment waarop de doelomvang weer wordt bereikt. Een jaarlijkse heffing van 0,7% blijft daarbij het uitgangspunt. Indien het depositogarantiefonds echter nog een positief eigen vermogen heeft, kan in sommige omstandigheden worden volstaan met een minder snelle heropbouw. De correctiefactor kan in deze fase daarom voor alle kredietinstellingen worden verlaagd tot 0,5.

Een voorbeeld: stel dat na 10 jaar (dus in jaar 11) het depositogarantiefonds de doelomvang van 7% bereikt en de gegarandeerde deposito's in jaar 11 Cg 2 miljard bedragen, met een depositogarantiefonds van Cg 140 miljoen. Bij een uitkering van Cg 20 miljoen (1% van de gegarandeerde deposito's) daalt de omvang van het depositogarantiefonds tot Cg 120 miljoen (6% van de gegarandeerde deposito's).

Het depositogarantiefonds dient na de uitkering binnen tien jaar weer de doelomvang van 7% te bereiken. De Bank kan in deze situatie de correctiefactor voor alle kredietinstellingen op 1 vaststellen, wat leidt tot een heffing van Cg 14 miljoen in jaar 11, waardoor het depositogarantiefonds na twee jaar weer de doelomvang bereikt. De Bank kan er echter ook voor kiezen de correctiefactor voor alle kredietinstellingen te verlagen tot 0,5, wat resulteert in een heffing van Cg 7 miljoen in jaar 11, waardoor het drie jaar duurt voordat de doelomvang weer wordt bereikt.

De Bank kan tot slot een risicoweging toepassen. De risicoweging wordt in beginsel vastgesteld op 1. Indien daartoe aanleiding is, kan de risicoweging voor een bepaalde kredietinstelling of een bepaald type kredietinstelling, al dan niet tijdelijk, worden vastgesteld binnen een bandbreedte tussen de 0,75 en 1,5. Bij het vaststellen van de risicoweging kan rekening worden gehouden met de risicoprofielen van de verschillende bedrijfsmodellen. Ook kan rekening worden gehouden met de activazijde van de balans en risico-indicatoren, zoals kapitaaltoereikendheid, kwaliteit van de activa, liquiditeit en winstgevendheid. Indien de Bank bijvoorbeeld van oordeel is dat een bepaald type kredietinstelling vanwege hun bedrijfsmodel te maken heeft met structureel hoger risico's, kan de Bank de risicoweging voor deze kredietinstellingen op 1,5 vaststellen. De jaarlijkse heffing die de betreffende kredietinstellingen dan dienen te betalen, bedraagt in dat geval 1,05% (dat wil zeggen $1,5 \times 0,7\%$) van de gegarandeerde deposito's die worden aangehouden bij die kredietinstellingen. Door toepassing van een risicoweging die hoger is dan 1 betalen de betreffende kredietinstellingen dus een hogere basisbijdrage.

De minister verricht na 5 jaar een evaluatie van de doeltreffendheid en de effecten van deze regeling en het depositogarantiestelsel in de praktijk en kan dan, indien nodig, een model vaststellen waarmee de vaststelling van de risicoweging nader wordt ingevuld.

De buitengewone bijdrage wordt op een andere manier vastgesteld. Het uitgangspunt is dat er een tekort is in het depositogarantiefonds, veroorzaakt door betalingen die het depositogarantiefonds heeft gefinancierd met externe financiering zoals leningen. Zolang het depositogarantiefonds een tekort heeft, kan de Bank buitengewone bijdragen vaststellen ten behoeve van het depositogarantiefonds. Allereerst wordt vastgesteld hoe groot het fondstekort is. Indien het resterende fondstekort kleiner is dan 0,5% van het totaal van de gegarandeerde deposito's, kan het volledige fondstekort in rekening gebracht worden. Is het fondstekort groter, dan worden de buitengewone bijdragen per jaar gemaximeerd op 0,5% van de gegarandeerde deposito's. Nadat het in rekening te brengen tekort is vastgesteld, wordt dit naar rato toegerekend aan kredietinstellingen op basis van de gegarandeerde deposito's bij die kredietinstellingen.

De Minister van Financiën